

หลักสูตรบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้าง พุทธิกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2

หลักการและเหตุผล

จริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้คนในสังคมได้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เพราะจริยธรรม เป็นแบบแผนพฤติกรรมที่ดีงามของคนในสังคม หากสังคมไม่มีมาตรฐานขาดจริยธรรมย่อมเกิดปัญหา เชิงจริยธรรมขึ้นมา ดังนั้นในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ในสังคมให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จึงครอบคลุมไปถึงการพัฒนาทางจริยธรรมด้วย ดังได้ กำหนดไว้ใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 – 2554 ที่มุ่งพัฒนา สังคมไทยสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพใน 3 ด้าน คือ สังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญา และ การเรียนรู้ สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ด้วยการสร้างสังคมไทยให้เป็นคนดี คนเก่ง พร้อม ด้วยคุณธรรมและจริยธรรม และพระราชนิรันดร์ติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 1 มาตรา 6 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ศติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ใน การดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข” การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 รวมทั้งแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545–2559 ได้มุ่งพัฒนาคนหรือทุน มนุษย์ เป็นทุนสังคมที่สำคัญที่สุด และนิบทบาทเป็นหัวสู่การสร้างการพัฒนาและผู้ได้รับผลกระทบจาก การพัฒนา ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพคนในทุกมิติ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ศติปัญญา จริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต ให้เกิดสังคมคุณภาพ ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่เอื้ออาทรเป็นแก่ สำคัญต่อการนำไปปฏิบัติ คือ การเน้นจริยธรรมของประชากรเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกภาคส่วนของ ประเทศจะต้องดำเนินการ เนื่องจากประชากรประเทศโดยมีจริยธรรมสูงประเทศนี้จะสงบสุข เจริญรุ่งเรือง ในทางตรงกันข้ามหากประเทศไม่มีประชากรที่มีจริยธรรมต่ำ ประเทศนั้นๆ จะมีแต่ ความวุ่นวาย และยากที่จะเจริญรุ่งเรืองได้ ด้วยเหตุนี้ จริยธรรมของประชากรจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ต่อการพัฒนาประเทศ จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาจริยธรรมผู้เรียนโดยการจัดการศึกษา เพื่อให้เป็น คนดี มีความรู้คุณธรรม จริยธรรม โดยการสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนถึงพุทธิกรรม ที่ควรและพุทธิกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติ อันจะส่งผลต่อความสงบสุข และความเจริญของตนเอง ครอบครัวและสังคม สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติสุขในสังคม ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การพัฒนาจริยธรรมโดยการบูรณาการในหลักสูตรมีความหมายเสมออย่างยิ่ง เพราะ สภาพที่แท้จริงแล้วจริยธรรมเป็นสิ่งที่จะต้องบูรณาการเข้าสู่ทุกวิชาที่เรียนรู้ให้มากที่สุด จริยธรรม

เป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้และประพฤติปฏิบัติ เป็นสิ่งที่ต้องเรียนด้วยชีวิต เพื่อให้ชีวิตของคนเราสนับสนุน ดำเนินไปด้วยดี ทำอย่างไรจึงจะสามารถนำวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ได้ด้วยดี จริงธรรมเป็นสิ่งที่ประสานกันให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคม ให้รู้จักคิดพิจารณา และรู้เห็นถูกต้องตามความจริง (ธรรมะปีฉลู, 2540, หน้า 46) ซึ่งการพัฒนาจริยธรรมในโรงเรียนนั้นจะต้องจัดให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ (Knowledge) โดยรู้ว่าสิ่งใดดี สิ่งใดชั่ว อะไรถูก อะไรผิด เกิดจากต่อ หรือค่านิยม (Attitude or Values) มีศรัทธาในความดี นิยมยกย่องคนดี มีอุดมคติ มีค่านิยมสอดคล้องกับจริยธรรม และเกิดทักษะ (Skill) มีความคล่องแคล่วในการปฏิบัติ โดยการนำหลักจริยธรรมมาปฏิบัติในชีวิตริบุรุษเป็นนิสัย เป็นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่บุคคลจะต้องมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในการเลือกปฏิบัติตามระดับของจริยธรรมของตนและบุคคล (พระเมธีธรรมการณ์, 2534, หน้า 85; สำเริง บุญเรืองรัตน์, 2544, หน้า 18–20) ดังนั้น การบูรณาการจริยธรรมในหลักสูตรจึงเป็นการจำแนกค่านิยมเชิงจริยธรรมที่ต้องการพัฒนามาประยุกต์ใช้ในสภาพแวดล้อม และรายวิชาที่หลากหลาย ให้มีความสัมพันธ์กับชีวิต ประสบการณ์เด็กกล่าว จะกระตุ้นให้นำความสามารถที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในเหตุการณ์ทั่วไป และประยุกต์ความสามารถในการทำงานจริยธรรมในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับบลูม (Bloom, 1979, p. 38) ที่กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เมื่อเพชิญปัญหา หรือสถานการณ์ใหม่ จะสามารถเลือกเทคนิคหรือวิธีการเพื่อแก้ไขปัญหา (Problem – Solving) ได้โดยอาศัยการวิเคราะห์ และความเข้าใจในปัญหา หรือประสบการณ์ใหม่นั้น ใช้ประสบการณ์เดิม หรือวิธีการที่ได้เรียนรู้มา รวมทั้งการแยกแยะขั้นตอนการเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ อีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงพัฒนาหลักสูตรบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างพุติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ขึ้น เพื่อปลูกฝังและเสริมสร้างพุติกรรมจริยธรรมของนักเรียน ซึ่งเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาและพัฒนาพุติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้เรียน โดยการบูรณาการจริยธรรมในหลักสูตรการบูรณาการการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนแทรก (Infusion) เพื่อให้ครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และปลูกฝังพุติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาทางสติปัญญา และมีพุติกรรมเชิงจริยธรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้ดีขึ้น

แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ

หลักสูตรบูรณาการฉบับนี้ เป็นหลักสูตรที่พัฒนาริบธรมของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราสมุทร ศรีราชา ชลบุรี ที่มุ่งให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมเชิงจริยธรรม และเจตคติเชิงจริยธรรม โดยการสร้างความตระหนักรู้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ถึงพฤติกรรมที่ควรและไม่ควรปฏิบัติ อันจะส่งผลต่อความสงบสุข และความเจริญของตนเอง ครอบครัวและสังคม โดยอาศัยหลักการ ดังนี้

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจท์ (Piaget) เพียเจท์เป็นผู้ริเริ่มศึกษา พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก และมีความคิดว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้น ขึ้นอยู่กับ ความฉลาดในการที่จะรับรู้ กฎเกณฑ์ และลักษณะต่าง ๆ ทางสังคม ดังนั้น พัฒนาการทางจริยธรรม ของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น จากแนวคิดทฤษฎีนี้ผู้วิจัยจึงได้ กำหนดเดือกกลุ่มนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการทดลองใช้หลักสูตรบูรณาการ คือ ช่วงอายุ 8 - 10 ปี ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในขั้นระดับตามเกณฑ์ ขั้นบีดหลักแห่งตน (Autonomous Stage) เพียเจท์เชื่อว่า เกิดขึ้นจากพัฒนาการทางสติปัญญา และจากประสบการณ์ในการมีบทบาท ในกลุ่มเพื่อนด้วยกัน ความกระ梧กัดว่ามานาจgabenok จะเป็นหลักภาษาในจิตใจของเด็ก เกี่ยวกับ ความยุติธรรม ซึ่งหมายถึง การแยกเปลี่ยนกัน และความท่า夷มกันของบุคคลบางคนที่พัฒนาการ อาจหยุดชะงักอยู่ในขั้นที่สอง เนื่องจากการบีบบังคับอย่างผิดปกติของผู้เลี้ยงดู หรือสังคม หรือ เกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนก็ได้

2. ทฤษฎีพัฒนาทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg) โคลเบอร์กได้พัฒนาทฤษฎี เหตุผลเชิงจริยธรรม (Moral Reasoning) ต่อจากเพียเจท์โดยมุ่งเน้นทางด้านจริยธรรม ได้เสนอ ทฤษฎีระดับขั้นความคิดทางจริยธรรม โดยบีดหลักว่า จริยธรรมไม่ถือการกระทำตามสิ่งที่สังคมเห็น ว่าถูกต้องเหมาะสมสมแต่บุคคลสามารถเลือกปฏิบัติ หรือกระทำการเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้ง แล้วใช้วิธีการตัดสินโดยใช้เหตุผลแห่งความยุติธรรม จากแนวคิดทฤษฎีผู้วิจัยจึงได้กำหนดเดือก กลุ่มนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการทดลองใช้หลักสูตรบูรณาการ คือ ระดับก่อน กฎเกณฑ์ หรือระดับเริ่มนิริยธรรม (Pre - Conventional Level) เป็นระดับที่มีในเด็กส่วนมากที่มี อายุต่ำกว่า 10 ขวบ การตัดสินใจเลือกการกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ตนเท่านั้น จะไม่คำนึง ถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้อื่น ในระดับนี้รางวัล และการลงโทษเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญ

3. เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการสำรวจหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน เป็นกระบวนการ เรียนรู้ที่เป็นลักษณะการเรียนรู้ที่ตรงตามความสนใจ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนเอง โดยเปิดโอกาส และจัดสถานการณ์ให้แก่ผู้เรียน ได้ศึกษาวิเคราะห์ และปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ ด้วยตนเองเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมพร้อมที่จะนำไปใช้ในการเรียนรู้

ครั้งต่อไป ได้แก่ 1) การใช้กระบวนการกรุ๊ป (Group Process) 2) การระดมสมอง (Brainstorming Method) 3) การอภิปรายกลุ่มรายบุอย (Small Group Discussion) 4) กระบวนการคิด (KWLH Plus) 5) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) 6) การสร้างความตระหนัก (Awareness Conformation) และ 7) กรณีศึกษา (Case Study Method)

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมจากข้อมูลพื้นฐานในข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญในการหาความต้องการจำเป็น (Need Assessment) เพื่อรับรู้ถึงความต้องการที่พึงประสงค์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2 คือ ความชื่อสัตบ์ ความรับผิดชอบ และความมีระเบียบวินัย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรบูรณาการ

เมื่อนักเรียนผ่านการเรียนด้วยหลักสูตรบูรณาการแล้วจะเป็นผู้มีคุณลักษณะ ดังนี้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดพื้นฐานการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม บนพื้นฐานเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ และอยู่ดีมีสุข มีการดำเนินงานอย่าง纪奉着 รับรู้ผล หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สามารถ ทำงาน และสามารถดัดได้
2. นักเรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงาน มีนิสัยรักการทำงานและทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้
3. มีเจตคติที่ดีต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม
4. มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในด้านความชื่อสัตบ์ ความรับผิดชอบ และความมีระเบียบวินัย อยู่ในระดับที่พึงประสงค์
5. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ปัญหา และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระบบ

โครงสร้างของหลักสูตรบูรณาการ

โครงสร้างของหลักสูตรบูรณาการ แบ่งเป็น 4 แผนการดำเนินกิจกรรม ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 15 คาบ ๆ ละ 50 นาที มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

แผนการดำเนินกิจกรรมหน่วยการเรียนที่ 1 รู้จักงานธุรกิจ (3 คาบ) แบ่งเป็น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ประเภทของงานธุรกิจ (จำนวน 1 คาบ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 อารชีพที่สนับสนุนรู้จัก (จำนวน 2 คาบ)

แผนการดำเนินกิจกรรมหน่วยการเรียนที่ 2 การติดต่อสื่อสาร (5 คาบ) แบ่งเป็น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 วิธีการติดต่อสื่อสาร (จำนวน 1 คาบ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ประเภทของการติดต่อสื่อสาร (จำนวน 2 คาบ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เครื่องมือและอุปกรณ์ในการติดต่อสื่อสาร (จำนวน 2 คาบ)

แผนการดำเนินกิจกรรมหน่วยการเรียนที่ 3 รายได้ของฉัน (4 คาบ) แบ่งเป็น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 รายรับ รายจ่ายของฉัน (จำนวน 2 คาบ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การทำบันทึกรายรับ รายจ่าย (จำนวน 2 คาบ)

แผนการดำเนินกิจกรรมหน่วยการเรียนที่ 4 ชุดสุดสูงสะอาดตาด้วยมือเรา (3 คาบ) แบ่งเป็น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การทำความสะอาดเสื้อผ้า (จำนวน 2 คาบ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเลือกใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสม (จำนวน 1 คาบ)

ในการบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้าง พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ให้รูปแบบการบูรณาการ แบบสอดแทรก (Infusion) เมื่อบูรณาการแล้วในแต่ละแผนการดำเนินกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ จะมีเนื้อหาโดยสังเขป ดังนี้

แผนการดำเนินกิจกรรมหน่วยการเรียนที่ 1: รู้จักงานธุรกิจ ระยะเวลา 3 คาบ (คาบละ 50 นาที)

ขอบเขตเนื้อหา

1. รู้จักงานธุรกิจ

1.1 ประเภทของงานธุรกิจ

- ความสำคัญของงานธุรกิจ
- ประโยชน์ของงานธุรกิจ
- จำแนกตามประเภทของงานธุรกิจ

☺ จริยธรรมที่นำมาบูรณาการ คือ จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

1.2 อาชีพที่มั่นรู้จัก

- ประโยชน์ของอาชีพ

- ความสำคัญของอาชีพ

☺ จริยธรรมที่นำมาบูรณาการ คือ จริยธรรมความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ

แผนการดำเนินกิจกรรมหน่วยการเรียนที่ 2: การติดต่อสื่อสาร ระยะเวลา 5 คาบ

(คาบละ 50 นาที)

ขอบเขตเนื้อหา

1. การติดต่อสื่อสาร

1.1 วิธีการติดต่อสื่อสาร

- ความสำคัญของการติดต่อสื่อสาร
- ประโยชน์ของการติดต่อสื่อสาร
- ขั้นตอนการติดต่อสื่อสาร

☺ จริยธรรมที่นำมานูรณาการ คือ จริยธรรมความชื่อสัตย์

1.2 ประเภทของการติดต่อสื่อสาร

- จำแนกประเภทของการติดต่อสื่อสาร

☺ จริยธรรมที่นำมานูรณาการ คือ จริยธรรมความรับผิดชอบ

1.3 เครื่องมือและอุปกรณ์ในการติดต่อสื่อสาร

- ความสำคัญของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสื่อสาร
- ประโยชน์ของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสื่อสาร

☺ จริยธรรมที่นำมานูรณาการ คือ จริยธรรมความมีระเบียบวินัย

แผนการดำเนินกิจกรรมหน่วยการเรียนที่ 3 : รายได้ของคน ระยะเวลา 4 คาบ (คาบละ 50 นาที)

ขอนเทศเนื้อหา

1. รายได้ของคน

1.1 รายรับ รายจ่ายของคน

- ความสำคัญของรายรับ รายจ่าย

☺ จริยธรรมที่นำมานูรณาการ คือ จริยธรรมความชื่อสัตย์

1.2 การทำบันทึกรายรับ รายจ่าย

- การวางแผนการทำบันทึกรายรับ รายจ่าย
- การทำบันทึกรายรับ รายจ่าย

☺ จริยธรรมที่นำมานูรณาการ คือ จริยธรรมความชื่อสัตย์

แผนการดำเนินกิจกรรมหน่วยการเรียนที่ 4 : ชุดสุดสวยสะอาดตาด้วยมือเรา ระยะเวลา 3 คาบ

(คาบละ 50 นาที)

ขอนเทศเนื้อหา

1. ชุดสุดสวยสะอาดตาด้วยมือเรา

1.1 การทำความสะอาดเสื้อผ้า

- ประโยชน์ของการทำความสะอาดเสื้อผ้า
- วิธีการทำทำความสะอาดเสื้อผ้า

☺ จริยธรรมที่นำมานูรณาการ คือ จริยธรรมความมีระเบียบวินัย

1.2 การเลือกใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสม

- การเลือกสวมใส่เสื้อผ้า
- ประโยชน์ของการเลือกสวมใส่เสื้อผ้า

☺ จริยธรรมที่นำมานูรณาการ คือ จริยธรรมความรับผิดชอบ

กระบวนการดำเนินกิจกรรม

ขอบข่ายสาระการเรียนรู้หลักสูตร	เทคนิคการสอน						
	1. กระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์	2. การระดมความคิดเห็น	3. การอภิปรายกลุ่มนร่วมกัน	4. กระบวนการคิด KWHL plus	5. การแต่งบทบาทสมมติ	6. การสร้างความตระหนักรู้	7. กรณีศึกษา
1. รู้จักงานธุรกิจ	/	/	/	/	/	/	
1.1 ประเภทของงานธุรกิจ	/						
1.2 อาชีพที่สนับสนุน	/						
2. การติดต่อสื่อสาร							
2.1 วิธีการติดต่อสื่อสาร	/	/				/	
2.2 ประเภทของการติดต่อสื่อสาร	/	/				/	
2.3 เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการติดต่อสื่อสาร	/	/				/	
3. รายได้ของฉัน							
3.1 รายรับ รายจ่ายของฉัน	/	/	/				
3.2 การทำบันทึกรายรับ รายจ่าย	/	/				/	
4. ชุดสุดสวัสดิภาพตามที่วัยมือเรา							
4.1 การทำความสามารถเลือกผ้า	/	/					/
4.2 การเลือกใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสม	/	/	/				/

กิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ลงมือกระทำด้วยตนเอง มีการเรียนรู้ร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม ใหญ่ และกลุ่มย่อยที่กำหนดต่าง ๆ ร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดซึ่งกันและกัน เพื่อให้นักเรียนได้ก้าวพบรูปแบบเรียนรู้ด้วยตนเองของตนเกิดการยอมรับ และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น การดำเนินการสอนตามรายละเอียดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นการดำเนินกิจกรรม ดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้โอกาสผู้เรียนได้พัฒนาตามศักยภาพของตนเอง

2. การแบ่งกลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มย่อยหลากหลายลักษณะ คือ การแบ่งกลุ่มเล็กมีสมาชิกกลุ่มละ 3 - 4 คน กลุ่มขาดคล่องมีสมาชิกกลุ่มละ 5 - 7 คน และกลุ่มขนาดใหญ่มีสมาชิกกลุ่มละจำนวน 8 - 9 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียน และเพื่อความทั่วถึงในการแบ่ง ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมการเรียนรู้

3. ควรจัดห้องเรียน ให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างพุทธิกรรมเชิงจริยธรรม และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผน

การจัดการเรียนรู้

4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นทักษะกระบวนการทำงาน กระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติควบคู่กันไป

6. จัดสภาพแวดล้อม และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการปฏิบัติจริงของผู้เรียน

7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียน

8. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสอดแทรกจริยธรรมในแผนการจัดการเรียนรู้

9. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่นำเข้าสู่กิจกรรมที่ต้องทำร่วมกันของนักเรียนแต่ละคน หรือสมาชิกภายในกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน โดยให้ครูชี้แจงเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดให้ เพื่อหาคำตอบจากกิจกรรม และนำมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในชั้นเรียน หรือแต่ละกลุ่ม

ขั้นสรุป เป็นการสรุปความคิดเห็นต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อให้ได้แนวคิด และวิธีการที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตามองค์กรไป

รูปแบบการนำเสนอผลการเรียนรู้ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการเรียนรู้จากเทคนิค การสอนต่าง ๆ เช่น การระดมสมอง การอภิปรายกลุ่ม กระบวนการการคิด KWLH เป็นต้น ลงในใบงานที่ครุภัคเตรียมไว้ ด้วยตนเอง เพื่อเสนอหน้าชั้นเรียน

สื่อการเรียนรู้

1. คู่มือประกอบการเรียนการสอนหลักสูตรนูรณาการคุณลักษณะการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับปีกศึกษาปีที่ 2
2. ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรนูรณาการ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียน
4. แผนการจัดการเรียนรู้
5. รูปภาพ บัตรคำ ในความรู้
6. นิทาน
7. สื่อประกอบอื่น ๆ ที่เหมาะสม

การวัดผลและประเมินผล

การกำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล ในการวัดผลและประเมินผลกระทบตัวชี้วัดนี้ ให้เน้นไปที่ความสามารถในการเรียนรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือไม่เพียงใด ดังนี้ การวัดผลและประเมินผลจึงต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย ให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน เมื่อการปฏิบัติที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน การวัดผลและประเมินผลตามหลักนูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับปีกศึกษาปีที่ 2 ได้กำหนดการวัดและประเมินผลเป็น 3 ส่วนคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมเชิงจริยธรรม และเจตคติเชิงจริยธรรม ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แบ่งเป็น 3 ค้าน ดังนี้

- 2.1.1 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมความซื่อสัตย์
- 2.1.2 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมความรับผิดชอบ
- 2.1.3 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมความมีระเบียบวินัย

3. เจตคติเชิงจริยธรรม

- 3.1 แบบวัดเจตคติเชิงจริยธรรม แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

 - 3.1.1 เจตคติเชิงจริยธรรมความซื่อสัตย์
 - 3.1.2 เจตคติเชิงจริยธรรมความรับผิดชอบ
 - 3.1.3 เจตคติเชิงจริยธรรมความมีระเบียบวินัย

บทบาทผู้สอน

1. ให้ปรับเปลี่ยนบทบาทผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน ผู้ให้กำลังใจ ผู้ช่วยเหลือและนำ แหล่งความรู้ หรือเป็นต้นแบบที่ดีในการสนับสนุนการพัฒนาจริยธรรมของนักเรียน
2. กระตุนนักเรียนให้แสดงออกเกี่ยวกับสาระการคิด วิธีคิดอย่างอิสระทั้งการทำ กิจกรรมรายบุคคล และการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
3. บันทึกปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้หลักสูตร เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร และวิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

บทบาทผู้เรียน

- ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง (Active learner) โดยมีลักษณะต่อไปนี้
1. การมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมระดมสมอง (Brainstorming)
 2. ทำงานเป็นกลุ่ม (Team work)
 3. แสดงความคิดเห็นในกิจกรรมการอภิปราย (Discussion)
 4. การเรียนรู้ด้วยตนเองจากการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนเป็นกลุ่มที่ใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7 วิธี ดังนี้
- 1) การใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process)
 - 2) การระดมสมอง (Brainstorming Method)
 - 3) การอภิปรายกลุ่มรายบุคคล (Small Group Discussion)
 - 4) กระบวนการคิด (KWLH Plus)
 - 5) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)
 - 6) การสร้างความตระหนัก (Awareness Conformation)
 - 7) กรณีศึกษา (Case Study Method)

คู่มือครู

หลักสูตรบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
เพื่อเสริมสร้างพัฒนาระดับประถมศึกษาปีที่ 2

คำแนะนำสำหรับผู้สอน

1. ศึกษาคู่มือครูทั้งฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์เชิงพัฒนาระดับประถมที่มุ่งเน้น การพัฒนาพัฒนาระดับประถมของนักเรียน และวิธีการจัดการเรียนการสอนที่บีดหลักการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำ (Active Learning) ซึ่งมีกลยุทธ์วิธีในการสอนที่ใหม่และหลากหลาย โดยให้ ดำเนินการสอนตามขั้นที่กำหนดให้
2. วางแผนการจัดเตรียมห้องเรียนที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ และเอื้อต่อการพัฒนา จริยธรรมของนักเรียน ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้
3. 週りに活動するための準備をする。特に、実践的な活動や実験などを実施する場合、安全面や環境面での配慮が重要となる。
4. ดำเนินกิจกรรมเรียนรู้และวัดผลและประเมินผลตามที่ได้ระบุไว้ในแผนการดำเนิน กิจกรรม
5. หลังการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อดำเนินกิจกรรม เสร็จสิ้นควรใช้กิจกรรมนันทนาการ เช่น เพลง และเกมให้นักเรียนได้ผ่อนคลายและมี ความสนุกสนานในการเรียนรู้ยิ่งขึ้น

กระบวนการจัดกิจกรรม

เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ นุ่งเนี้นให้นักเรียนลงมือกระทำด้วยตนเองในการร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน และเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้นักเรียนได้ค้นพบ เรียนรู้ด้วยตนเองกิจกรรมที่มีความรับ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และสามารถอثرร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมี ความสุข ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบการบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) มีเทคนิค การสอนเป็นกลุ่มในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้

1. การใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process)
2. การระดมสมอง (Brainstorming Method)
3. การอภิปรายกลุ่มรายชื่อย่อย (Small Group Discussion)
4. กระบวนการคิด (KWLH Plus)
5. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)
6. การสร้างความตระหนักรู้ (Awareness Conformation)
7. กรณีศึกษา (Case Study Method)

เทคนิคการสอน

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับความรู้ จากอาจารย์ร่วมกันปฏิบัติเป็นกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนและ สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มก็มีอิทธิพลและปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปิด โอกาสให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และมีบทบาทในการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความ พร้อมมีความกระตือรือร้น และมีความสุขในการเรียน 2) เพื่อพัฒนาผู้เรียนทางวิชาการ และทักษะ ทางสังคม เช่น ทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น 3) เพื่อเตรียมผู้เรียนให้ สามารถดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ โดยกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย 1) เนื้อหา หรือประสบการณ์ 2) กิจกรรมที่ใช้ในกระบวนการ กลุ่ม 3) ผลการเรียนรู้จากกลุ่ม (สุวิทัย มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2547 ค, หน้า 124 – 125)

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการระดมสมอง (Brainstorming Method)

กระบวนการระดมสมองเป็นกิจกรรมหนึ่งที่นักเรียนแต่ละคน ได้แสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาให้มากที่สุด โดยเสนอได้อย่างเสรี ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์ความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะที่เสนอมาไม่ถูกต้อง หรือข้อเสนอแนะทั้งหมดไม่หลังจากนั้นอาจจะจัดให้มีการอภิปราย ทบทวนความคิดทั้งหมดจนเป็นหมวดหมู่ หรือประเภทนักเรียนจะมีแนวความคิดใหม่ที่กว้างขวาง และสามารถนำแนวคิดเหล่านั้นไปสู่การตัดสินใจ หรือการแก้ปัญหาได้ดี (ปรีyanุช สถาwarm พี, 2548, หน้า 33 – 34)

3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย คือ กระบวนการเรียนรู้ที่มีผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4 – 8 คน ให้ผู้เรียนในกลุ่มนี้มีโอกาสสนทนากลุ่มเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นประสบการณ์ในประเดิม หรือปัญหาที่กำหนด และสรุปผลการอภิปรายของกลุ่มนี้เป็นข้อสรุปของกลุ่มการจัดการเรียนรู้โดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น หรือระดมความคิดเห็นร่วมกัน และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง 2) เพื่อฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การเป็นผู้นำ ผู้ตาม การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม 3) เพื่อฝึกการค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูล ข้อเท็จจริงมาเพื่ออภิปรายให้ผู้อื่นรับทราบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย มีองค์ประกอบสำคัญคือ 1) ประเด็นที่จะอภิปราย 2) มีการอภิปรายพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นประสบการณ์ระหว่างผู้เรียน 3) มีการนำ ข้อสรุปของกลุ่มมาใช้ในการสรุปบทเรียน (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2547 ข, หน้า 33 – 34)

4. กระบวนการคิด (KWLH PLUS)

เทคนิค KWLH สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระ โดยเฉพาะในเรื่องที่นักเรียนจะต้องอ่าน คิด และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ไว้ฝึกทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการคิดแบบต่าง ๆ ได้โดยเฉพาะขั้น H (How can we learn more): เป็นขั้นที่นักเรียนต้องคิดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น หรือลึกซึ้งกว้างขวางมากขึ้น รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ที่สืบหาความรู้ คำตอบเพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ และวิธีการเรียนรู้ให้หลากหลายต่อไป

ตัวอย่าง การใช้เทคนิค KWLH ใน การเรียนรู้เกี่ยวกับ ไดโนเสาร์ โดยครูจะต้องใช้คำถามตามขั้น ให้นักเรียนระดมสมองช่วยกันตอบและเขียนคำตอบลงในตารางตามลำดับ เช่น คำถามที่ (1) K (Know): นักเรียนรู้อะไรบ้างที่เกี่ยวกับ ไดโนเสาร์ (ก่อนเริ่มอ่าน ไดโนเสาร์) (2) W (What do we want to learn): นักเรียนต้องการรู้อะไรจาก ไดโนเสาร์ และนักเรียนช่วยกันลำดับให้ได้มากที่สุดลงในช่อง W หลังจากนั้น ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนด และให้นักเรียนช่วยกันเขียนสิ่งที่รู้

จากเรื่องที่อ่าน หรือคำตอบของคำตามที่ได้เขียนไว้ในช่อง W ลงในช่อง (3) L (What they learn as they read): เรายุ่งไรจากเรื่องที่อ่าน ให้อ่านและพิจารณาคำตามและคำตอบว่ามีคำตามใดที่ยังไม่ได้ตอบ หรือหากตอบไม่ได้หรือต้องการรู้เรื่องอะไรจากเนื้อหาที่กำหนดให้อ่าน และจากคำตามที่ยังไม่ได้ตอบ และคำตามที่ต้องการรู้คำตอบเพิ่มเติม ครูให้นักเรียนช่วยกันคิดคำตามสิ่งที่ต้องการรู้เพิ่มเติมนั้นจะรู้ได้อย่างไร จากที่ไหนบ้าง ให้ระบุและครุอาจมอนหมายให้นักเรียนแต่ละคนไปสืบค้นหาคำตอบ ความรู้จากคำตามเหล่านี้ไป ท้ายที่สุดครัวมีการอภิปรายร่วมกัน และสรุป (วัชรา เล่าเรียนดี, 2550, หน้า 152)

5. การจัดการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)

การจัดการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ คือ กระบวนการที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อเรื่อง ปัญหา หรือสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนสามารถบทบาท หรือแสดงบทบาทนั้นตามความรู้สึกนึกคิด และประสบการณ์ของผู้เรียนที่คิดว่าควรจำเป็นภายหลังของการแสดงบทบาทสมมติจะต้องมีการอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงออกทั้งด้านความรู้และพฤติกรรมของผู้แสดงเพื่อการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ การจัดการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมตินี้ วัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจในความรู้สึก และพฤติกรรมทั้งของตนเอง และผู้อื่น 2) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนใช้ความรู้ และทักษะในการแก้ปัญหา และตัดสินในการเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ 3) เพื่อให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนเจตคติ พฤติกรรม และการปฏิบัติตามในสังคม ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 4) เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มีโอกาสแสดงออกและได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน องค์ประกอบสำคัญของการแสดงบทบาทสมมติคือ 1) การกำหนดสถานการณ์สมมติหัวข้อเรื่องหรือปัญหา 2) การกำหนดบทบาทสมมติที่ต้องการพร้อมรายละเอียด 3) การแสดงบทบาทสมมติ 4) กติกาความคุ้มการแสดงบทบาทสมมติ 5) การอภิปรายที่เกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการแสดงบทบาทสมมติ 6) การสรุปผลการเรียนรู้ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2547 ค, หน้า 53 – 54)

6. การสร้างความตระหนัก (Awareness Conformation)

กระบวนการสร้างความตระหนัก เป็นกระบวนการที่มุ่งฝึกให้นักเรียนเกิดความเอาใจใส่ รับรู้ เห็นคุณค่าในปรากฏการณ์ และพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรมที่เกิดขึ้น ในสังคม โดยมีกระบวนการดังนี้

1. ให้นักเรียนสังเกต ให้นักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ครุต้องการให้เกิดความตระหนักเป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจ เอาจaise และเห็นคุณค่า โดยใช้กรณีตัวอย่าง
2. ให้นักเรียนวิเคราะห์ ให้นักเรียนได้วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุ ผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้น ระยะยาว

3. ให้นักเรียนสรุป ให้นักเรียนอภิปรายหาข้อมูล หรือหลักฐานสนับสนุนคุณค่าของสิ่งที่ต้องตระหนักระหว่างเป้าหมายที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องนั้น ๆ (กรมวิชาการ, 2543, หน้า 34)

7. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ กรณีศึกษา (Case Study Method)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้กรณี หรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องจริง หรือสมมติขึ้นจากความจริง โดยมีการเก็บรวบรวม ข้อมูล นำมายังเคราะห์ อภิปราย แลกเปลี่ยนข้อมูล การจัดการเรียนรู้แบบนี้เป็นการฝึกให้ผู้เรียน แสวงหาความรู้ด้วยวิธีหลากหลาย สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ หรือเสริมสร้าง ความรู้ให้กว้างขวาง และนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ คือ 1) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนแพชญ หรือแก้ปัญหาโดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหาจริงและสามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ 2) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ อย่างหลากหลายแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีมุมมอง กว้างขึ้น องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา คือ 1) เรื่องหรือกรณีที่ จะศึกษา 2) ประเด็นคำถาม 3) คำตอบที่หลากหลาย 4) การอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ ปัญหา มุมมองและวิธีแก้ปัญหา (สุวิทย์ มูตคำ และอรทัย มูลคำ, 2547 ง, หน้า 93 – 94)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สารการเรียนรู้ งานธุรกิจ: ประเภทของงานธุรกิจ

จำนวน 1 คาบ

สาระสำคัญ

งานธุรกิจ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของเรา เพราะเป็นแหล่งผลิตสินค้าและบริการ นอกเหนือไปจากนี้ยังเป็นงานที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยอีกด้วย

ผู้ที่มีความชื่อสัตย์ต่อตนเอง เป็นผู้ที่ซื่อตรงทั้งต่อหน้าและลับหลัง สามารถควบคุมตนเองให้กระทำได้ในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม ถือเป็นคุณสมบัติของคนดีที่ควรแก่การปฏิบัติ และเป็นพื้นฐานของการนำไปสู่ความชื่อสัตย์ต่อผู้อื่น (บูรชัย ศิริมหาสารคุณ, 2547, หน้า 70)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. รู้และเข้าใจความสำคัญ ประโยชน์ ของงานธุรกิจ
2. จำแนกกลุ่มงาน ประเภทของงานธุรกิจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียน

1. บอกประโยชน์ของงานธุรกิจได้
2. แยกประเภทของงานธุรกิจได้
3. ตระหนัก และเห็นคุณค่าของงานธุรกิจได้
4. ปฏิบัติจริยธรรมความชื่อสัตย์ต่อตนเองด้วยการพูดแต่ความจริง
5. ปฏิบัติจริยธรรมความชื่อสัตย์ต่อผู้อื่นด้วยการรักษาคำสัญญา
6. ปฏิบัติจริยธรรมความชื่อสัตย์ต่อหน้าที่ด้วยการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อนได้

เทคนิค กระบวนการกลุ่ม (Group Process) การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion)
การระคบสมอง (Brainstorming Method) และ การสร้างความตระหนัก (Awareness Conformation)

สารการเรียนรู้

ประเภทของงานธุรกิจ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนและครูร้องเพลง “ความซื่อสัตย์”

“ความซื่อสัตย์เป็นสมบัติของคนดี

หากว่าใครไม่มี ชาตินี้ເօາດີໄມ້ໄດ້

ມີຄວາມຮູ້ທຳມ້ວຍ ເອັດວ່າໄມ້ຮອດຄຸນໄປ

ຄດ ໂກງແລ້ວໃກຣ ຈະຮັບໄວ້ໃຫ້ວ່າມີງານເຂົ້າ

2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)

2.1 ขั้นประสบการณ์

2.1.1 ครูสอนหนาซักถามกับนักเรียนจากเพลงที่ได้ร้อง แล้วตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันตอบว่า คนดีควรปฏิบัติตนอย่างไร ความซื่อสัตย์เป็นอย่างไร ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนารถึงความสำคัญของธุรกิจต่างๆ ว่ามีความสำคัญต่อวิถีชีวิตประจำวันของคนเราอย่างไรบ้าง ว่าเป็นธุรกิจประเภทใด เช่น ธุรกิจด้านการเกษตร ธุรกิจด้านอุตสาหกรรม ธุรกิจด้านการเงิน การธนาคาร ธุรกิจด้านการก่อสร้าง เป็นต้น

2.1.2 ครูนำภาพการทำธุรกิจต่าง ๆ มาให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอก จุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ขั้นการร่วมมือ

2.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม 10 กลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน โดยคละทั้งความสามารถทางการเรียนและเพศ ให้แต่ละคนนับเลข 1 – 10 นักเรียนที่นับเลขเดียวกันแยกออกมานำเสนอเพื่อเข้ากลุ่มเดียวกัน พร้อมตั้งชื่อกลุ่มของตนเอง

2.2.2 เมื่อนักเรียนเข้ากลุ่มแล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันเสนอชื่อประธานกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมกลุ่มและเลขาธุการกลุ่มเพื่อบันทึกสรุปการทำกิจกรรม

2.3 ขั้นคิดวิเคราะห์

2.3.1 ผู้แทนนักเรียนมารับและแจก ใบงานที่ 1.1 ประโยชน์ของงานธุรกิจ ให้นักเรียนในกลุ่มสำรวจว่า ในชุมชนของตน มีการประกอบธุรกิจอะไรบ้างและนำข้อมูลที่ได้มาเขียนลงในใบงาน โดยการระดมสมองภายในกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนบอกถึงประโยชน์ของงานธุรกิจที่สามารถพูดเห็นได้ทั่วไปในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ เกี่ยวกับงานธุรกิจ แล้วนำเสนอบรรลุณที่หน้าชั้น ใบงานที่ 1.2 ประเภทของงานธุรกิจ นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นว่า

ธุรกิจต่าง ๆ ในแต่ละประเภทซึ่งประกอบไปด้วยธุรกิจด้านการเกษตร เช่น การเลี้ยงสัตว์ การปลูกพืช เป็นต้น ธุรกิจด้านอุดมสាងกรรม เช่น การผลิตอาหารกระป๋อง การตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นต้น ซึ่งมีประโยชน์อย่างไรต่อตอนของ สังคม และประเทศชาติ และเจ้าของกิจการต้องมีความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย เช่น การเบิกบานลูกค้า ได้แก่ ไม่กักตุนสินค้า ไม่มีสั่งซื้นส่วนหรือวัตถุคิบราคากลูกแต่ไว้คุณภาพเมื่อของขาดแคลน ใช้อะไหล่ปลองทำให้ลูกค้าผิดสินค้าไม่ได้ตามที่ต้องการหรือเกิดของเสีย การเบิกบานผู้จัดทำสินค้าหรือวัตถุคิบ ได้แก่ การลดราคา การปิดบังข้อมูล เอารัดเอาเปรียบ เป็นต้น การเบิกบานพนักงาน เช่น ไม่จ่ายค่าล่วงเวลา ใช้แรงงานเด็ก หรือการหลบเลี่ยงการจ่ายภาษีที่ถูกต้อง โดยครุให้นักเรียนปวดภาพ หรือหัวภาพงานธุรกิจ กลุ่มละ 1 ชนิดแล้วมาติดบนในงาน แล้วบอกว่าเป็นธุรกิจประเภทใด มีประโยชน์อย่างไร

2.3.2 ครูสู่มีเรียบที่ละเอียด ให้เวลา กลุ่มละ 5 นาที ในการนำเสนอใบงานและนำเสนอผลการอภิปรายกลุ่ม เมื่อจบการนำเสนอครูเพิ่มเติมความรู้

3. ขั้นสรุป (Evaluation)

นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจากการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม ประเภทของงานธุรกิจและประโยชน์ของงานธุรกิจ โดยครูเขียนสรุปเป็นข้อ ๆ บนกระดาษ

4 ขั้นนำไปใช้/ปฏิบัติ

นักเรียนได้แสดงออกด้วยการคิด ในการนำเสนอเรื่องราวความสำคัญของธุรกิจต่าง ๆ ว่ามีความสำคัญต่อบริสิทธิ์ต่อประเทศ ประจำวันของคนเราอย่างไรบ้าง และงานธุรกิจมีอะไร ไรบ้าง เช่น ธุรกิจด้านการเกษตร ธุรกิจด้านอุดมสាងกรรม ธุรกิจด้านการเงินการธนาคาร ธุรกิจด้านการก่อสร้าง งานธุรกิจแต่ละประเภทมีลักษณะอย่างไรและในชุมชนของนักเรียนมีธุรกิจอะไรบ้าง รวมถึงความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบเจ้าของกิจการที่มีต่อลูกค้า ต่อสังคม หรือการอยู่ร่วมกันในสังคมของพวกราชต้องมุ่งแต่ความจริง รักษาคำมั่นสัญญา รักษาคำพูดและประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม ตรงไปตรงมา ทั้งภาษา ใจ ต่อตอนของและผู้อื่นและไม่หยิบเอาของผู้อื่นเป็นของตน เมื่อเก็บสิ่งของได้ต้องคืนเจ้าของ หรือส่งคืน ยอมรับผิดเมื่อทำผิดและกล่าวคำขอโทษ ปฏิบัติตามข้อตกลงกับเพื่อนข้อตกลงของห้องเรียนและปฏิบัติงานตามที่ครูสอนหมาย

5. สื่อการเรียนรู้

- 5.1 ใบงานที่ 1.1 ประโยชน์ของงานธุรกิจ จำนวน 5 ชุด
- 5.2 ใบงานที่ 1.2 ประเภทของงานธุรกิจ จำนวน 5 ชุด
- 5.3 ใบความรู้ เพลง “ความซื่อสัตย์”
- 5.4 แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน
- 5.5 ภาพธุรกิจ บริษัท ห้างร้าน
- 5.6 แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

6. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลใช้ แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงริบธรรม โดยพิจารณาจาก
ประเด็นดังต่อไปนี้

6.1 การสังเกตการร่วมกิจกรรม การสนทนา การตอบคำถามและการแสดง
ความคิดเห็น

6.2 สังเกตผลการวิเคราะห์ความรู้

6.3 สังเกตการทํากิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ การพูดแต่ความจริง รักษาคำมั่นสัญญา
รักษาคำพูดและประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม ตรงไปตรงมา ทั้งภาษา ไว ต่อตนเองและผู้อื่น
และไม่หักข้อของผู้อื่นเป็นของตน เมื่อเกิดสิ่งของได้ต้องคืนเข้าของ หรือส่งคืน ยอมรับผิดเมื่อทำ
ผิดและกล่าวขอโทษ ปฏิบัติตามข้อตกลงกับเพื่อนข้อตกลงของห้องเรียนและปฏิบัติงานตามที่ครู
มอบหมาย

6.4 ประเมินจากผลงาน

ใบงานที่ 1.1

เรื่อง ประโยชน์ของงานธุรกิจ

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 /

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำอธิบาย ให้นักเรียนวัดภาพหรือหาภาพงานธุรกิจ กลุ่มละ 1 ชนิด พร้อมกับจัด
ประเภทของงานธุรกิจ และบอกประโยชน์ที่ได้จากการทำธุรกิจนั้น

--

งานธุรกิจคือ.....

ข้อเป็นงานธุรกิจประเภท.....

มีประโยชน์ดังนี้.....

.....

.....

.....

.....

.....

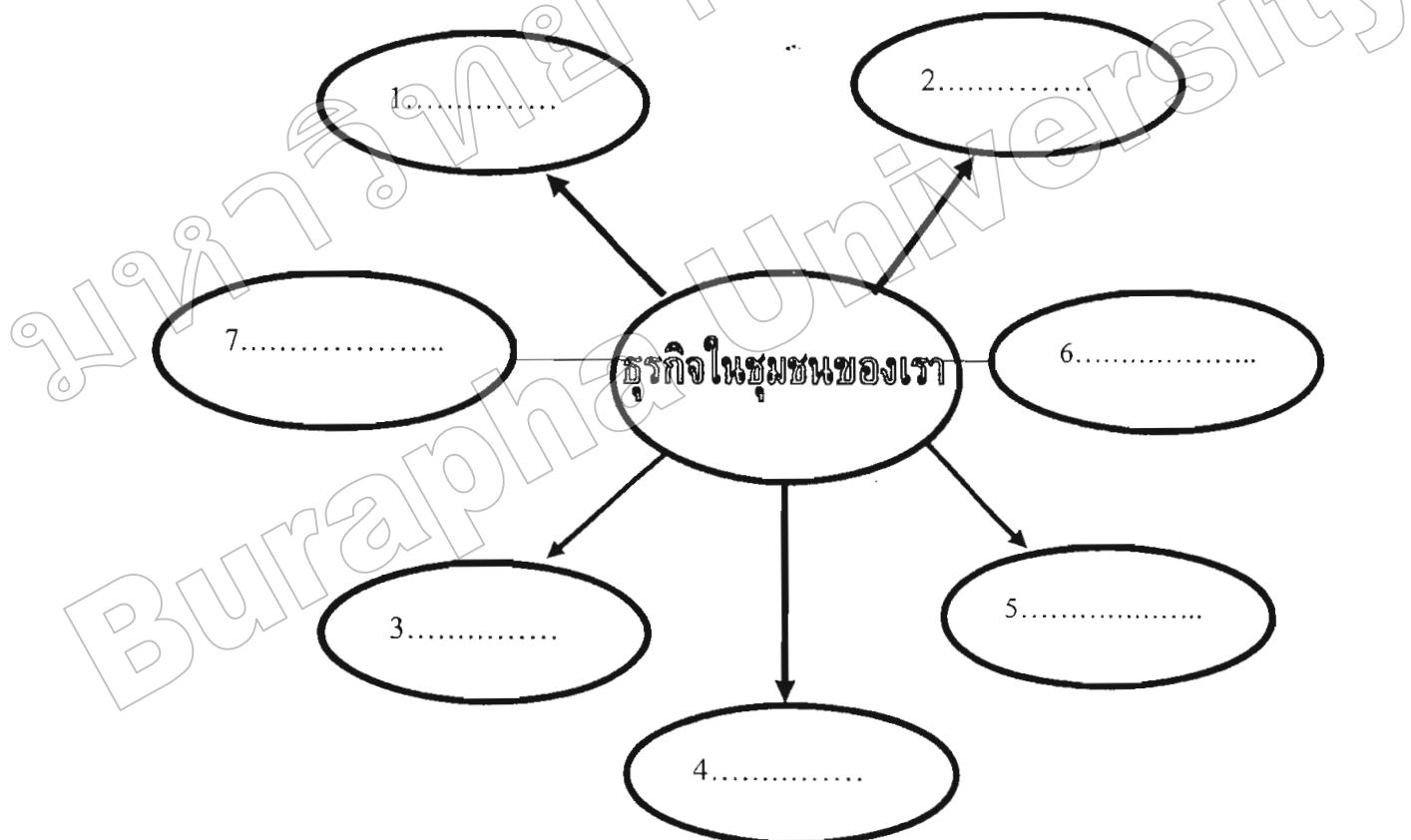
ใบงานที่ 1.2

เรื่อง ประเภทของงานธุรกิจ

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่ เดือน พ.ศ

คำชี้แจง ให้นักเรียนไปสำรวจธุรกิจในชุมชนของนักเรียนว่ามีการทำงาน หรือประกอบธุรกิจอะไรบ้างแล้วนำข้อมูลที่ได้มาพิมพ์เป็นแผนภาพความคิด

ในความรู้
เพลง “ความซื่อสัตย์”

“ความซื่อสัตย์เป็นสมบัติของคนดี
หากว่าใครไม่มี ชาตินี้อาจดีไม่ได้
มีความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอดคุณไป
คงโง่แล้วไคร จะรับໃช้หร่วงงานเมอย”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สาระการเรียนรู้ งานธุรกิจ: อาชีพที่สนับสนุน

จำนวน 2 คาบ

สาระสำคัญ

การประกอบอาชีพ เป็นการสร้างและหารายได้มาเลี้ยงครอบครัวเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้

การประกอบอาชีพสู่อาชีพสู่อาชีพ ผู้ประกอบอาชีพต้องมีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของผู้ประกอบอาชีพทุกประเภท ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในการทำงาน และการเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. รู้และเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์ของอาชีพ
2. เข้าใจหลักการ และมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานอาชีพสู่อาชีพให้มีคุณภาพ
3. ทำงานด้วยความรับผิดชอบซึ่งสัมภับด้วยประยุคและอดทน

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียน

1. บอกลักษณะงานอาชีพต่าง ๆ ได้
2. บอกประโยชน์ของการประกอบอาชีพได้
3. วิเคราะห์ผลที่เกิดจากความรับผิดชอบและไม่รับผิดชอบในการประกอบอาชีพได้

เทคนิค กระบวนการกลุ่ม (Group Process) กระบวนการคิด KWLW – Plus

และ การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)

สาระการเรียนรู้

อาชีพที่สนับสนุน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครู僚านิทาน ไห้นักเรียนฟัง เรื่อง “อาชีพของฉัน”

2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)

2.1 ขั้นประสบการณ์

2.1.1 ครูสอนหนาซักถามกับนักเรียนจากนิทานเรื่อง “อาชีพของฉัน” และตอบคำถามจากการฟังนิทาน เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน ทำอย่างไร นักเรียนรู้จักอาชีพใดบ้าง อาชีพค่าตัว ๆ ในชุมชนของนักเรียนว่ามีอาชีพอะไรบ้าง

2.1.2 นักเรียนอภิคานแล่เกี่ยวกับอาชีพในครอบครัวของนักเรียนเองว่า พ่อแม่ หรือผู้ปกครองของนักเรียนประกอบอาชีพอะไร ลักษณะการทำงานเป็นอย่างไร มีรายได้มากน้อยเพียงใด อาชีพนี้มีประโยชน์อย่างไร ต่อตนเองและต่อผู้อื่น และนักเรียนชอบอาชีพนี้ หรือไม่ เพราะอะไร และในอนาคตเมื่อนักเรียนประกอบอาชีพแล้วควรมีความรับผิดชอบต่ออาชีพของตนเองและสังคมอย่างไร รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนและร่วมกันอภิปราย นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจริยธรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ขั้นการร่วมมือ

2.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม 10 กลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน โดยคละทั้งความสามารถทางการเรียนและเพศ ให้แต่ละคนนับเลข 1 – 10 นักเรียนที่นับเลขเดียวกันแยกออกมาร่วมกัน พร้อมทั้งตั้งชื่อกลุ่ม กลุ่มเดียวกัน

2.2.2 เมื่อนักเรียนเข้ากลุ่มแล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันเสนอชื่อประธานกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมกลุ่มและเตรียมการกลุ่มเพื่อบันทึกสรุปการทำกิจกรรม

2.3 ขั้นคิดวิเคราะห์

2.3.1 ผู้แทนนักเรียนมารับและแจกใบงานที่ 2.1 ให้ตัวแทนกลุ่มจำนวน 5 กลุ่ม และใบงานที่ 2.2 ให้ตัวแทนกลุ่มอีก 5 กลุ่มตามลำดับ ให้เวลาแต่ละกลุ่ม 15 นาที โดยให้ในแต่ละกลุ่มมาจับฉลากเพื่อเลือกว่าได้ใบงานใด ใบงานที่ 2.1 เรื่องอาชีพในครอบครัวของฉัน ใบงานที่ 2.2 เรื่องอาชีพที่สนับรู้จัก

2.3.2 นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงอาชีพในครอบครัวของแต่ละกลุ่มและหน้าที่ของคนในอาชีพนั้น ๆ เช่น ตำแหน่งมีหน้าที่จับไว้ผู้ร้าย ทหารมีหน้าที่ป้องกันบ้านศึกไม่ให้รุกรานแผ่นดิน เป็นต้น ซึ่งในแต่ละอาชีพจะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ไม่ใช่เวลา ราชการมาทำงานส่วนตัว หรือการประกอบอาชีพเพื่อนำรายได้มาเลี้ยงครอบครัว เช่น เงินที่ได้จากการทำงานมาใช้เป็นค่าเทอมของบุตร นำมาราชค่า่าน้ำค่าไฟ เป็นต้น ให้นักเรียนร่วมกัน

สนับสนุนและทำใบงาน โดยการให้แต่ละกลุ่มออกแบบอภิการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม โดยครูสู่มจาก การขับเคลื่อน เมื่อจบการนำเสนอ ครูตามความคิดเห็นของเพื่อนในชั้นเรียนและสรุปผล การนำเสนอของแต่ละกลุ่ม

3. ขั้นสรุป (Evaluation)

นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนในครอบครัว หรืออาชีพ ที่รู้จักว่ามีอาชีพอะไรบ้าง ลักษณะการทำงานเป็นอย่างไร มีหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างไร โดยครู นำเสน่ห์ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพทุกอาชีพ เพราะทุกอาชีพต่างก็มีความสำคัญเท่าเทียมกัน และให้นักเรียนร่วมแสดงบทบาทสมมติ เข่น การประกอบอาชีพต่างๆตามที่ครูและเพื่อนร่วมกัน กำหนด ครูมีหน้าที่สอนนักเรียน นักเรียนทำท่าทางการสอนเหมือนครู หรือสำรวจหน้าที่ขับ ผู้ร้าย นักเรียนทำท่าทางการขับรถผู้ร้ายเหมือนตำรวจ หรือวิธีการอื่นๆ ในการนำเสนอของ แต่ละกลุ่ม

4. ขั้นนำไปใช้ ปฏิบัติ

นักเรียนได้แสดงออกด้วยการคิด ในการนำเสนอเรื่องราวในการประกอบอาชีพของ บุคคลต่างๆ ที่นักเรียนรู้จัก โดยได้ข้อมูลจากข้อตกลง หรือการระดมสมองของกลุ่ม ซึ่งนักเรียน บอกชื่ออาชีพที่นักเรียนรู้จักได้ และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ โดยนักเรียนรู้หน้าที่ที่ตนต้อง ปฏิบัติเมื่อยุ่ร่วมกับเพื่อน

นักเรียนและครูร่วมกันสรุปการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม ด้วยวิธีการนำภาพอาชีพที่ หลากหลายชนิด และสอดแทรกจิตรกรรมการทำงานร่วมกัน ต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมโดยไม่เอาเวลาทางราชการไปหาผลประโยชน์ส่วนตน และ มีความมุ่งมั่นตั้งใจทำด้วยความพากเพียร อดทน รอบคอบ เพื่อให้งานกลุ่มนี้การวางแผนและ ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

5. สื่อการเรียนรู้

- 5.1 ใบงานที่ 2.1 อาชีพในครอบครัวของฉัน จำนวน 5 ชุด
- 5.2 ใบงานที่ 2.2 อาชีพที่ฉันรู้จัก จำนวน 5 ชุด
- 5.3 ใบความรู้ นิทาน “อาชีพอัจฉริยะ”
- 5.4 สื่อของจริง เข่น ภาพอาชีพต่างๆ ชุดของอาชีพต่างๆ
- 5.5 แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

6. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลใช้ แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยพิจารณาจาก ประเด็นดังต่อไปนี้

6.1 การสังเกตการร่วมกิจกรรม การสนทนา การตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น

6.2 สังเกตผลการวิเคราะห์ความรู้

6.3 สังเกตการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อน ได้ มีความมุ่งมั่นตั้งใจทำด้วยความพากเพียร ทำงานจนสำเร็จ รอบคอบ และเข้าร่วมทำกิจกรรมได้ตรงเวลา มีการเอาใจใส่ต่อกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้งานกลุ่มนี้มีการวางแผนและประสานผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

6.4 ประเมินจากผลงาน

ใบงานที่ 2.1

เรื่อง อาชีพในครอบครัวของฉัน

ชื่อคุณ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

คำอธิบาย ให้นักเรียนบอกชื่ออาชีพในครอบครัว พร้อมหน้าที่ของอาชีพนั้น ๆ

1. อาชีพ.....
มีหน้าที่.....

2. อาชีพ.....
มีหน้าที่.....

3. อาชีพ.....
มีหน้าที่.....

4. อาชีพ.....
มีหน้าที่.....

5. อาชีพ.....
มีหน้าที่.....

ใบงานที่ 2.2
เรื่อง อาชีพที่นักเรียนรู้จัก

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำนี้แจง ให้นักเรียนสำรวจอาชีพของคนในครอบครัว ญาติพี่น้องของนักเรียน หรือ
อาชีพที่นักเรียนรู้จัก แล้วเขียนลงในตาราง พร้อมทั้งหน้าที่

อาชีพ	หน้าที่	จริยธรรมที่จำเป็นต้องมี
1)
2)
3)
4)
5)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ขั้นประเมินศึกษาปีที่ 2

สารการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสาร: วิธีการติดต่อสื่อสาร

จำนวน 1 คาบ

สาระสำคัญ

การรู้จักติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น จะทำให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้เข้าใจถูกต้อง มีหลายวิธี อาทิ การพูด การเขียน การฟัง การดู และการใช้ท่าทาง

ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นจริยธรรมหนึ่งที่ต้องปลูกฝังให้เกิดในทุก ๆ คน ตั้งแต่เล็ก คือต้องประพฤติปฏิบัติตอย่างเหมาะสม ตรงไปตรงมา ให้ถูกต้องตามครรลองของสังคมและกฎหมาย ที่จะทำให้ตนเองและสังคมอยู่อย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เข้าใจความสำคัญ ประโยชน์ วิธีการ และขั้นตอนการติดต่อสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียน

1. บอกประโยชน์ของการติดต่อสื่อสารในแต่ละประเภทได้
2. บอกวิธีการติดต่อสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. ทราบนักและเห็นคุณค่าของการติดต่อสื่อสารมาใช้ในชีวิตประจำวันได้
4. ปฏิบัติจริยธรรมความซื่อสัตย์ต่อตนเองด้วยการพูดแต่ความจริง
5. ปฏิบัติจริยธรรมความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่นด้วยการรักษาคำสัญญา
6. ปฏิบัติจริยธรรมความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ด้วยการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้

เทคนิค กระบวนการกลุ่ม (Group Process) กรณีศึกษา (Case Study Method)

และการสร้างความตระหนัก (Awareness Conformation) การระคุมสมอง (Brainstorming Method)

สารการเรียนรู้

วิธีการติดต่อสื่อสาร

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนและครูอ่านคำคล้องจอง กริ่ง โทรศพท

“กรี๊ง ๆ ๆ เสียงโทรศัพท์ เสียงโทรศัพท์ ฉันรีบรับ แล้วสวัสดี

ชั้นให้ “ไม่มีชั้นให้ตอบรับสักที”

2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)

2.1 ขั้นประสมการณ์

ครูสอนท่านาซักถามกับนักเรียนจากคำคําของที่ได้พูด ครรทำอะไร ที่ไหน ทำอย่างไร
นักเรียนตอบรับ หรือเคยพูดโทรศัพท์กับครูชี้ แล้วเลือกนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์ใน
การพูดคุยโทรศัพท์มาเล่าให้เพื่อน ๆ พึงหน้าชั้น ครูนำเรื่องสถานการณ์ต่าง ๆ มาให้นักเรียนเรียนรู้
 เช่น น้องแพนเค้กทำการบ้านไม่เสร็จ ไม่อายากไปโรงเรียน เพราะกลัวลูกครูลงโทษ ให้คุณแม่
 โทรศัพท์ไปบอกคุณครูที่โรงเรียนว่าไม่สบายมาโรงเรียนไม่ได้ ส่วนน้องทากบังช่วยคุณแม่กราด
 ขยะหลังบ้านถูกฝนเปียกไปทั้งตัว ไม่สบายปวดหัวน้ำมูกไหลเป็นไข้ ให้คุณแม่โทรศัพท์บอก
 คุณครูที่โรงเรียนว่าไม่สบายมาโรงเรียนไม่ได้ นักเรียนคิดว่าครรเป็นคนพูดความจริง หรือน้องกูก
 ไก่ขอปี้มีเดินสองสาม步ของเพื่อนกลับบ้านและสัญญาว่าในวันพรุ่งนี้จะนำมาคืนให้ ในวันรุ่งขึ้น
 น้องกูกไก่ไม่สามารถเพื่อนมาคืน เพราะอยากเก็บไว้เป็นของตนเอง แล้วทำเป็นเงิน ๆ ไม่คืนให้เพื่อน
 นักเรียนคิดว่า น้องกูกไก่ทำภัยต้อง หรือไม่ย่างไร รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนและร่วมกัน
 อภิปรายจากเหตุการณ์ที่ครูยกตัวอย่างมา นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจริยธรรมให้สอดคล้องกับ
 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ขั้นการร่วมมือ

2.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม 10 กลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน โดยคละทั้งความสามารถทางการเรียนและเพศ ให้แต่ละคนนับเลข 1 - 10 นักเรียนที่นับเลขเดียวกันแยกออกเป็นกลุ่มเพื่อเข้ากลุ่มเดียวกัน พร้อมตั้งชื่อกลุ่มของตนเอง

2.2.2 เมื่อนักเรียนเข้ากลุ่มแล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันเสนอชื่อประธานกลุ่ม เพื่อดำเนินกิจกรรมกลุ่มและเลขานุการกลุ่มเพื่อบันทึกสรุปการทำกิจกรรม

2.3 ขั้นคิดวิเคราะห์

2.3.1 ผู้แทนนักเรียนมารับและแยกใบงานที่ 3.1, 3.2, 3.3 และ 3.4 ให้เวลาแต่ละกลุ่ม 15 นาที โดยให้ในแต่ละกลุ่มที่ 1 – 10 มาจับคลากเพื่อเลือกว่าได้ใบงานใด ใบงานที่ 3.1 ประโยชน์ของการติดต่อสื่อสาร จำนวน 2 กลุ่ม ในงานที่ 3.2 เรื่องตัดປ้าจากใบชั้นสินค้า กีร์วากับเครื่องมือสื่อสาร จำนวน 2 กลุ่ม ในงานที่ 3.3 เรื่องความภาพเครื่องมือที่ใช้ใน

การติดต่อสื่อสารพร้อมระบบสี จำนวน 3 กลุ่ม และใบงานที่ 3.4 เรื่องการเขียนบทสนทนา การติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ จำนวน 3 กลุ่ม

2.3.2 นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปราย ประโภชน์ของการติดต่อสื่อสาร วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเครื่องมือสื่อสารที่ก่อให้เกิดผลกระทบร่วมกันว่า ใช้ติดต่อสื่อสารได้อย่างไร เวลาใด หรือด้วยวิธีใด เช่น โทรศัพท์โดยการพูด พูดด้วยความสุภาพ ไฟแรง พูดแต่ความจริง เมื่อตกลงกับเพื่อนอย่างไร กีดขวางปัญญาด้วยความซุกซ้อน เป็นต้น โทรศัพท์โดยการดู เป็นวิธีการสื่อสารด้วยเสียงและภาพ ลิ้งที่น้ำหนักของภาษาการนักเรียนต้องมีวิจารณญาณในการชุม ต้องแยกยะเป็น สิ่งใดที่เป็นประโยชน์ก็นำมาใช้ หรือนางรายการถ้าไม่เหมาะสมกับนักเรียนก็ไม่ต้องชุม เป็นต้น หนังสือพิมพ์โดยการอ่าน อินเทอร์เน็ต โดยการสนทนา หรือการเขียน โดยการให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงาน ตามลำดับเลขที่นับ เมื่อจบการนำเสนอ ครุสานทนาถึงความชื่อสัตย์ในการติดต่อสื่อสารทั้งด้านการพูดสื่อสารระหว่างเพื่อนกับเพื่อน และครุกับนักเรียน ต้องพูดแต่ความจริง เมื่อสัญญาด้วยกันเพื่อกีดขวางปัญญาด้วยความจริงใจ ครุสานทนาซักถามความคิดเห็นของเพื่อนในชั้นเรียนและครุเพิ่มเติมในลิ้งที่นักเรียนควรรู้

3. ขั้นสรุป (Evaluation)

นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสรุปโดยการใช้บทสนทนาด้วย การพูดคุยโทรศัพท์ การทำท่าทางการอ่านหนังสือพิมพ์ อ่านข่าวให้เพื่อน ๆ ฟัง หรือวิธีการอื่น ๆ ในกระบวนการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม

4. ขั้นนำไปใช้/ปฏิบัติ

นักเรียนได้แสดงออกด้วยการติด ในการนำเสนอเรื่องราวของวิธีการสื่อสาร ด้วยเครื่องมือสื่อสารแต่ละชนิดตามข้อตกลง หรือการระดมสมองของกลุ่ม ซึ่งนักเรียนบอกวิธีการติดต่อสื่อสาร ได้ และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ โดยไม่หันออกจากผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่โกหก หรือการพูดแต่ความจริง

นักเรียนร่วมกันสรุปการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม ด้วยวิธีการติดต่อสื่อสารที่หลากหลาย ชนิดและสอดคล้องกับจริยธรรมการทำงานร่วมกัน ต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้ ไม่หันออกจากผู้อื่นมาเป็นของตนและไม่โกหกหรือพูดแต่ความจริง

5. สื่อการเรียนรู้

- 5.1 ใบงานที่ 3.1 ประโยชน์ของการติดต่อสื่อสาร จำนวน 2 ชุด
- 5.2 ใบงานที่ 3.2 การวางแผนเครื่องมือสื่อสาร จำนวน 2 ชุด
- 5.3 ใบงานที่ 3.3 การตัดแปลงเครื่องมือสื่อสาร จำนวน 3 ชุด
- 5.4 ใบงานที่ 3.4 การเขียนบทสนทนาการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ จำนวน 3 ชุด

5.5 ใบความรู้ คำกล้องของ “กรุงไทรศัพท์”

5.6 สื่อของจริง เช่น สี กระดาษ กาว กระถาง ใบช้า

5.7 แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

6. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลใช้ แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยพิจารณาจาก
ประเด็นดังต่อไปนี้

6.1 การสังเกตการร่วมกิจกรรม การสนทนา การตอบคำถามและการแสดง
ความคิดเห็น

6.2 สังเกตผลการวิเคราะห์ความรู้

6.3 สังเกตการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อนได้ ไม่หันเหลบของผู้อื่นมาเป็นของตน และ
ไม่โกรก พูดแต่ความจริง

6.4 ประเมินจากผลงาน

ใบงานที่ 3.1

เรื่อง ประโยชน์ของการติดต่อสื่อสาร

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนนักเรียนบอกชื่อและประโยชน์ของการติดต่อสื่อสารในแต่ละประเภท

จำนวน 4 ชื่อ

ชื่อเครื่องมือสื่อสาร	ประโยชน์	หมายเหตุ
1.		
2.		
3.		
4.		

ใบงานที่ 3.2

เรื่อง การตัดປะภาพเครื่องมือสื่อสาร

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตัดປะภาพเครื่องมือสื่อสารลงในใบงานที่กำหนดให้

ชื่อเครื่องมือ.....

วิธีการติดต่อสื่อสาร.....

ประโยชน์จากการติดต่อสื่อสาร.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 3.3

เรื่อง การวัดภาพเครื่องมือสื่อสาร

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวัดภาพเครื่องมือสื่อสารที่นักเรียนรู้จักพร้อมระบายน้ำสีให้สวยงาม

ชื่อเครื่องมือ.....

วิธีการติดต่อสื่อสาร.....

ประโยชน์จากการติดต่อสื่อสาร.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 3.4

เรื่อง การเขียนบทสนทนาการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนบทสนทนาการติดต่อสื่อสารกันทางโทรศัพท์ โดยให้นักเรียน
โทรศัพท์ไปชวนเพื่อนมาเที่ยวที่บ้านของนักเรียน

นักเรียน.....

เพื่อน.....

นักเรียน.....

เพื่อน.....

นักเรียน.....

เพื่อน.....

นักเรียน.....

เพื่อน.....

.....

ในความรู้
คำคล้องจอง กริ่งโตรศพท'

“กริ่ง ๆ ๆ เสียงโตรศพท’ เสียงโตรศพท’ ฉันรีบรับ แล้วสวัสดี
ห้ามให้ ๆ ๆ ไม่มีห้ามให้ตอบรับสักที”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สาระการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสาร: ประเภทของการติดต่อสื่อสาร

จำนวน 2 คาบ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เกี่ยวกับประเภทของของการสื่อสาร มี 2 ทาง ได้แก่ การสื่อสารทางเดียว และการสื่อสาร 2 ทาง

คนที่มีความรับผิดชอบต้องรู้จักหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สำเร็จเรียบร้อยตามกำหนดเวลา รวมถึงต้องยอมรับผลที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะดูด หรือผิดก็ตาม บุคคลเช่นนี้จะได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่นและเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

จำแนกประเภทของการติดต่อสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียน

1. รู้และเข้าใจประเภทของการติดต่อสื่อสารได้
2. บอกระบบทของการติดต่อสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. มีเจตคติที่ดีต่อการมีความรับผิดชอบต่องเองและสังคม

เทคนิค กระบวนการกลุ่ม (Group Process) การระดมสมอง (Brainstorming Method)

กรณีศึกษา (Case Study Method)

สารการเรียนรู้

ประเภทของการสื่อสาร

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครุล่า�ิทานเรื่อง “หนูนิคไม่อากไปโรงเรียน”

2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)

2.1 ขั้นประสบการณ์

ครูสอนหนาซักถามกับนักเรียนจากนิทานหนูนิดไม่อยากไปโรงเรียน ใครทำอะไรที่ไหน ทำอย่างไรนักเรียนเคยเป็นอย่างหนูนิดหรือไม่ หรือนิทานเรื่องนี้สอนอะไรให้กับนักเรียน นักเรียนควรเอาแบบอย่าง หรือไม่ เพราะอะไร เป็นต้น สรุปจริยธรรมจากนิทานในเรื่อง ความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่น เช่น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนมีการแสดงออกโดยมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะทำ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน ด้วยความพากเพียรและมีความละเอียดรอบคอบ ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ทั้งพยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจริยธรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ขั้นการร่วมมือ

2.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม 10 กลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน โดยคละหัวใจความสามารถทางการเรียนและเพศ ให้แต่ละคนนับเลข 1 – 10 นักเรียนที่นับเลขเดียวกันแยกออกมาเพื่อเข้ากลุ่มเดียวกัน พร้อมทั้งชี้ช่องกลุ่ม (กลุ่มเดิน)

2.2.2 เมื่อนักเรียนเข้ากลุ่มแล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันเสนอชื่อประธานกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมกลุ่มและเลขาธุการกลุ่มเพื่อบันทึกสรุปการทำกิจกรรม

2.3 ขั้นคิดวิเคราะห์

ผู้แทนนักเรียนมารับและแจกใบงานที่ 4.1, ใบงานที่ 4.2, ใบงานที่ 4.3, ใบงานที่ 4.4 และ ใบงานที่ 4.5 ให้เวลาแต่ละกลุ่ม 15 นาที โดยให้ในแต่ละกลุ่มที่ 1 – 10 มาจับฉลากเพื่อเลือกว่า ได้ใบงานใด ใบงานที่ 4.1 เรื่องประเภทของการติดต่อสื่อสาร จำนวน 2 กลุ่ม ในงานที่ 4.2 เรื่อง การสร้างเครื่องมือสื่อสาร โทรศัพท์ จำนวน 2 กลุ่ม ในงานที่ 4.3 เรื่องการสร้างเครื่องมือสื่อสาร วิทยุ จำนวน 2 กลุ่ม ในงานที่ 4.4 เรื่องการสร้างเครื่องมือสื่อสารด้วยวิถีทาง จำนวน 2 กลุ่ม และ ในงานที่ 4.5 เรื่องการสร้างเครื่องมือสื่อสาร โทรศัพท์ จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 1 ชิ้น โดยครูเตรียมอุปกรณ์ที่เอื้อให้นักเรียนได้มีโอกาสขอความช่วยเหลือกันและอุปกรณ์ที่ครูเตรียมมาไม่เพียงพอในแต่ละกลุ่มหรือภายในกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักช่วยเหลือ แบ่งปันชี้กันและกันภายในกลุ่มและภายนอกกลุ่ม นักเรียนสามารถรับผิดชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จทุกชิ้น จากนั้นให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงเครื่องมือสื่อสารที่กลุ่มตกลงร่วมกันสร้างขึ้นและคิดว่าจะติดต่อสื่อสารสิ่งที่เราสร้างขึ้นมา กับใครแล้วมีการติดต่อกลับมา หรือไม่ “ได้อย่างไร ครูยกตัวอย่างกรณีการนำเสนอข่าวทางหนังสือพิมพ์ หรือโทรศัพท์ที่มีการนำเสนอภาพ ข้อความที่ไม่เหมาะสม

ต่อสาธารณะชน โดยขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ซึ่งส่งผลให้นักเรียน หรือเยาวชน เลียนแบบ ครูให้แต่ละกลุ่มออกแบบนำเสนอผลงาน ตามลำดับหมายเลขที่นับจากหลังคือ 10 – 1 เมื่อจบการนำเสนอครุชักถามนักเรียนและเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนต้องการรู้เพิ่ม

3. ขั้นสรุป (Evaluation)

นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสรุปโดยนำเข้าสู่รูปของกลุ่มออกแบบนำเสนอผลงานจากการระดมความคิดความคิดสร้างสรรค์

4 ขั้นนำไปใช้/ปฏิบัติ

นักเรียนได้แสดงออกด้วยการคิด ใน การนำเสนอเรื่องราวของประเพณีการสื้อสาร ด้วยเครื่องมือสื่อสารแต่ละชนิดตามข้อตกลง หรือการระดมสมองของกลุ่ม ซึ่งนักเรียนบอก ประเพณีของการติดต่อสื่อสาร ได้ และรู้จักรับผิดชอบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบในการทำ กิจกรรมร่วมกันเพื่อนได้ โดยทำกิจกรรมได้สำเร็จตามที่กำหนดไว้

นักเรียนและครูร่วมสรุปการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม ถึงประเพณีของการติดต่อสื่อสาร ที่หลากหลายชนิดและสอดแทรกการจิริยธรรมการทำงานร่วมกัน ต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน ด้วยความพากเพียรและมีความละอ่อนรอบคอบ ยอมรับผล การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความนุ่งหมาย ทั้งพยายามที่จะปรับปรุง การปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจริยธรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้

5. สื่อการเรียนรู้

- 5.1 ใบงานที่ 4.1 ประเพณีของการติดต่อสื่อสาร จำนวน 2 ชุด
- 5.2 ใบงานที่ 4.2 การสร้างเครื่องมือสื่อสารโทรทัศน์ จำนวน 2 ชุด
- 5.3 ใบงานที่ 4.3 การสร้างเครื่องมือสื่อสารวิทยุ จำนวน 2 ชุด
- 5.4 ใบงานที่ 4.4 การสร้างเครื่องมือสื่อสารจดหมาย จำนวน 2 ชุด
- 5.5 ใบงานที่ 4.5 การสร้างเครื่องมือสื่อสารโทรศัพท์ จำนวน 2 ชุด
- 5.6 ใบความรู้ นิทาน “มนูนิคไม่ยกไปโรงเรียน”
- 5.7 ตัวอย่างสารสัมพันธ์ จดหมาย วิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์ ฯลฯ
- 5.8 เศษวัสดุ
- 5.9 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

6. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลใช้ แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยพิจารณาจาก
ประเด็นดังต่อไปนี้

6.1 การสังเกตการร่วมกิจกรรม การสนทนา การตอบคำถามและการแสดง
ความคิดเห็น

6.2 สังเกตผลการวิเคราะห์ความรู้

6.3 สังเกตการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อนได้ รู้จักช่วยเหลือกันและเก็บอุปกรณ์
เมื่อทำงานเสร็จ รับผิดชอบในการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อนได้ โดยทำกิจกรรมได้สำเร็จตาม
ที่กำหนดไว้

6.4 สังเกตจากการออกแบบชิ้นงาน

ใบงานที่ 4.1

เรื่อง ประเภทของการติดต่อสื่อสาร

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนนักเรียนบอกประเภทของการสื่อสารเป็นแบบทางเดียวหรือ 2 ทาง
และเครื่องมือสื่อสารมีประโยชน์อย่างไร

ประเภทของการสื่อสารแบบทางเดียว ได้แก่

.....
.....
.....

ประโยชน์.....
.....
.....

ประเภทของการสื่อสารแบบ 2 ทาง ได้แก่

.....
.....
.....

ประโยชน์.....
.....
.....

ใบงานที่ 4.2

เรื่อง การสร้างเครื่องมือสื่อสารโทรทัศน์

ชื่อคุณ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างเครื่องมือสื่อสาร โทรทัศน์และบอกถึงประเภทของการสื่อสาร
เป็นแบบทางเดียวหรือ 2 ทาง และเครื่องมือสื่อสารมีประโยชน์อย่างไร

ในงานที่ 4.3

ชื่อกลุ่ม..... หัวประเมินศึกษาปีที่ 2

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างเครื่องมือสื่อสารวิทยุ และบอกถึงประเภทของการสื่อสารเป็นแบบทางเดียวหรือ 2 ทาง และเครื่องมือสื่อสารนี้ประโภชน์อย่างไร

ใบงานที่ 4.4

เรื่อง การสร้างเครื่องมือสื่อสารจดหมาย

ชื่อ กฤต..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างเครื่องมือสื่อสารจดหมายและนักเรียนประเทบทองการสื่อสาร
เป็นแบบทางเดียวหรือ 2 ทาง และเครื่องมือสื่อสารมีประโยชน์อย่างไร

ใบงานที่ 4.5

เรื่อง การสร้างเครื่องมือสื่อสารโทรศัพท์

ชื่อกลุ่ม..... หัวประชุมศึกษาปีที่ 2

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างเครื่องมือสื่อสาร โทรทัศน์และบอกสื่อประเภทของการสื่อสาร เป็นแบบทางเดียวหรือ 2 ทาง และเครื่องมือสื่อสารมีประโยชน์อย่างไร

ใบความรู้

นิทาน “หนูนิดไม่อยากไปโรงเรียน”

คุณแม่บอกว่าพรุ่งนี้จะให้หนูนิดไปโรงเรียน แต่หนูนิดไม่อยากไปเลย อยากอยู่บ้านเล่นกับน้องหมีมากกว่า เช้าวันรุ่งขึ้นหนูนิดรีบตื่นนอน แล้วแอบออกจากบ้านในขณะที่คุณแม่กำลังทำอาหารอยู่ในครัว โดยไม่ลืมเอาเศษอาหารค้างหมูอมสินติดตัวไปด้วย “เดี๋ยวจะพาไปเที่ยวบ้านคุณน้ำย” หนูนิดบอกน้องหมี หนูนิดเดินมาถึงป้ายรถเมล์ เห็นหมายเลขอุบัติโดยสารคันที่แล่นมาจอดป้าย หนูนิดจำได้ว่าเคยขึ้นกับคุณแม่ แต่จำไม่ได้ว่าผ่านบ้านคุณน้ำยหรือเปล่า หนูนิดจึงเดินต่อไป หนูนิดเดินผ่านบ้านคน ร้านค้า จนถึงตลาด ที่นี่มีคนแปลกราหน้ามากนay หนูนิดใจเต้นตึ๊ก กอค น้องหมีจันแน่นแล้วรีบเดินต่อไป หนูนิดเดินผ่านร้านขนม มีขนมน่ากินเต็มไปหมด หนูนิดจึงหยุดซื้อขนมตาล 3 กระทอง “สามบาทจํะ” แม่ค้าบอกหนูนิดส่งเงินทั้งหมดให้แล้วรีบเดินไป แต่แม่ค้าเรียกเสียงดัง “หนู หนู ให้เงินเกินมาจํะ” หนูนิดอุ่มน้องหมีเดินมาถึงสวนสาธารณะ เห็นคุณตาที่อยู่ข้างบ้านนั่งอ่านหนังสืออยู่ที่โต๊ะขาวในสวน หนูนิดจึงไปนั่งข้างๆ “สนุกนี้มาก คุณตา” “สนุกซิ เดี๋ยวตาจะอ่านให้ฟัง” สนุกมาก ภาพกํารา พ้ออ่านจบคุณตาเก็บหนูนิดแล้วบอกว่าให้เก็บไว้อ่านเองจากสวนสาธารณะ หนูนิดบอกเดินต่อไป “ถ้าผ่านริมแม่น้ำ จะนําไปเก็บถึงบ้านคุณน้ำย แล้วล่ะ ที่นี่แหลกเรียกว่า โรงเรียน” หนูนิดบอกน้องหมี พอดีเดินจนเกือบสุดริม ใกล้ได้ยินเสียงเด็กๆ หัวเราะ เสียงนั้นดังมาจากในริมแม่น้ำ หนูนิดอยากรู้ว่ามีอะไรสนุกจังแอบมุคริ้วเข้าไปดู ที่โรงเรียนเบ่งเป็นห้องๆ ห้องแรกมีผู้หญิงกับเด็กๆ กำลังร้องเพลง และเดินตามจังหวะกันอย่างสนุกสนาน ห้องต่อไป เด็กๆ กำลังช่วยกันนับผลลัพธ์ที่คุณครูเขียนไว้บนกระดาน หนึ่งสอง สาม หนูนิดนับตามในใจ แล้วนึกถึงขนมตาลที่ซื้อมา ถัดไปอีกห้อง เด็กผู้หญิงคนหนึ่งกำลังอ่านนิทานให้เพื่อนๆฟัง โอ้โฮ! เก่งจังเลย หนูนิดคิดและอยากรู้ว่าจะอ่านหนังสือเก่งๆ บ้างจะได้อ่านหนังสือนิทานที่คุณตาให้มา หนูนิดเดินไปอีกห้อง เห็นเด็กๆ กำลังอ่านหนังสือและวาดรูประบายสี เด็กๆ ทุกคนทำทางมีความสุข โอ้โฮ! ห้องนี้ของเล่นเต็มเลย หนูนิดอยากรเข้าไปเล่นด้วยแต่ก็ไม่กล้า หนูนิดแอบดูเด็กๆ เล่นกันอยู่สักครู่หนึ่งก็นึกจะไรขึ้นได้ จึงรีบมุคริ้วอกมาแล้วรีบวิ่งกลับบ้านทันที หนูนิดวิ่งผ่านสวนสาธารณะ ผ่านตลาด บ้านคน ป้ายรถโดยสาร โดยไม่หยุดพักหน่อยเลย พอลถึงบ้าน ก็พบคุณแม่ยืนหน้าบึ้งรออยู่ แต่หนูนิดมีเรื่องสำคัญที่จะบอกคุณแม่ เลยลืมกลัวว่าจะถูกคุณแม่ทำโทษ ทายซิว่า หนูนิดมีอะไรจะบอกคุณแม่เอ่ย? “คุณแม่ขา พรุ่งนี้หนูนิดจะไปโรงเรียนค่ะ”

แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 5

กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สาระการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสาร: เครื่องมือและอุปกรณ์ในการสื่อสาร จำนวน 2 คาบ

สาระสำคัญ

เครื่องมือและอุปกรณ์การสื่อสารในปัจจุบันมีหลากหลายชนิด ได้แก่ โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ หนังสือพิมพ์ และ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การประพฤติปฏิบัติตามข้อบังคับ กฎ กติกา ระเบียบ กฎหมายที่ก่อให้เกิด หรือสังคมได้ วางไว้ คือ การเป็นผู้มีระเบียบวินัย ถ้าทุกคนร่วมมือกันอย่างสม่ำเสมอ ก็จะนำมาซึ่งความสงบสุข มั่นคง ปลอดภัย และความก้าวหน้าในสังคมและประเทศชาติ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รู้และเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์ ของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียน

1. บอกประโยชน์ของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสื่อสารได้
2. บอกชื่อเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสื่อสารได้
3. ตระหนักรู้และเห็นคุณค่าของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสื่อสารได้
4. ปฏิบัติจริยธรรมความมีระเบียบวินัยคือ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
5. ปฏิบัติจริยธรรมความรับผิดชอบคือ ทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ

จนเสร็จ

เทคนิค กระบวนการกลุ่ม (Group Process) การระดมสมอง (Brainstorming Method)

การสร้างความตระหนักรู้ (Awareness Conformation)

สาระการเรียนรู้

เครื่องมือและอุปกรณ์ในการสื่อสาร

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูถ่านท่านเรื่อง “กระต่ายน้อยไปโรงเรียน”

2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)

2.1 ขั้นประสบการณ์

ครูสอนหนาซักถามนักเรียนจากนิทาน “กระต่ายน้อยไปโรงเรียน” โครงที่ไม่พึงความคิดเห็นของเพื่อน ๆ ใครเอาแต่ใจตัวเอง ทำอย่างไรจะจะมีสามาชิก และเข้าใจเรื่องที่ได้ฟัง ทำอย่างไรเราจะไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น นักเรียนจะช่วยគุนกรูกและสัตว์ต่าง ๆ ให้อยู่ในห้องเรียน ด้วยความสงบ ได้อย่างไร ฯลฯ สรุปจากนิทานที่ได้ฟัง นักเรียนต้องรู้จักการมีวินัยเมื่อยุ่ร่วมกับผู้อื่น และมีสามาชิกในการฟังฟังจะเข้าใจกัน นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจริยธรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ขั้นการร่วมมือ

2.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม 10 กลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน โดยคละห้องความสามารถทางการเรียนและเพศ ให้แต่ละคนนับเลข 1 – 10 นักเรียนที่นับเลขเดียวกันแยกออกมาร่วมกันเพื่อเข้ากลุ่มเดียวกัน พร้อมทั้งตั้งชื่อกลุ่ม (กลุ่มเดิม)

2.2.2 เมื่อนักเรียนเข้ากลุ่มแล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันเสนอชื่อประธานกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมกลุ่มและรายงานกิจกรรมกลุ่มเพื่อบันทึกสรุปการทำกิจกรรม

2.3 ขั้นคิดวิเคราะห์

ผู้แทนนักเรียนมารับและแจก ใบงานที่ 5.1 การประดิษฐ์ จำนวน 3 กลุ่ม ในงานที่ 5.2 การปั้นจำนวน 2 กลุ่ม ในงานที่ 5.3 การประดิษฐ์ จำนวน 3 กลุ่ม และในงานที่ 5.4 การวาดภาพตามจินตนาการ จำนวน 2 กลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มมาจับคลอกเพื่อเลือกว่าได้ใบงานใด ให้เวลาทำงานในแต่ละกลุ่มประมาณ 15 นาที นักเรียนในกลุ่มสนใจและตั้งใจฟังขณะที่ครูสอน ช่วยกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือการสื่อสารที่ช่วยกันประดิษฐ์ หรือวัดภาพ ซึ่งนักเรียนสามารถรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนและนำมาปฏิบัติร่วมกันในกลุ่มว่าเป็นเครื่องมือชนิดใด มีประโยชน์อย่างไร มีอุปกรณ์ใดที่เกี่ยวข้องในการใช้และเครื่องมือชนิดนี้เป็นการสื่อสารแบบใด

3. ขั้นสรุป (Evaluation)

ตัวแทนนักเรียนในกลุ่มอุปกรณ์นำเสนอผลงานหน้าชั้น รู้จักชื่อเครื่องมือสื่อสารและวัสดุต่าง ๆ ที่ได้ประดิษฐ์ ที่ได้ปั้น ที่ได้ประดิษฐ์และที่ได้วัดภาพรายสีตามจินตนาการ ในการติดต่อสื่อสาร เมื่อเสร็จกิจกรรมนักเรียนช่วยกันเก็บของในกลุ่มของตนเองได้เรียบร้อย

4 ขั้นนำไปใช้/ ปฏิบัติ

นักเรียนได้แสดงออกด้วยการคิด ในการนำเสนอเรื่องราวของเครื่องมือและอุปกรณ์ สื่อสารแต่ละชนิดตามข้อตกลงของกลุ่ม ซึ่งนักเรียนนักเรียนนักเรียนมีอุปกรณ์ในการติดต่อสื่อสาร ได้ และรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน มีสมาร์ทในการฟังเพื่อนและครู ร่วมกันทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจจนสำเร็จเรียบร้อย

นักเรียนและครูร่วมกันสรุปการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม เกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ การสื่อสารที่หลากหลาย และสอดแทรกจริยธรรมการทำงานร่วมกัน รู้จักยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน มีสมาร์ทในการฟังเพื่อนและครู ร่วมทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจจนสำเร็จ นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจริยธรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

5. สื่อการเรียนรู้

- 5.1 ในงานที่ 5.1 การประดิษฐ์ จำนวน 3 ชุด
- 5.2 ในงานที่ 5.2 การปั้น จำนวน 2 ชุด
- 5.3 ในงานที่ 5.3 การประดิษฐ์ จำนวน 3 ชุด
- 5.4 ในงานที่ 5.4 การวาดภาพตามจินตนาการ จำนวน 2 ชุด
- 5.5 ในความรู้ “กระต่ายน้อยไปโรงเรียน”
- 5.6 เกมจับคู่ภาพและคำ เครื่องมือสื่อสาร
- 5.7 กระดาษตัดรูปภาพต่าง ๆ กล่องงาน กระดาษสี กาว กระถาง
- 5.8 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

6. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลใช้ แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยพิจารณาจาก ประเด็นดังต่อไปนี้

- 6.1 การสังเกตการร่วมกิจกรรม การสนทนา การตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
- 6.2 สังเกตจากการออกแบบชิ้นงาน
- 6.3 สังเกตการปฏิบัติการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีสมาร์ทในการฟังเพื่อนและครู ร่วมกันทำกิจกรรมได้สำเร็จตามที่กำหนดไว้

ใบงานที่ 5.1

เรื่อง การประดิษฐ์

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนประดิษฐ์เครื่องมือสื่อสารจากเหล็กดัดอุปกรณ์ที่เตรียมไว้ nokchao
เครื่องมือและอุปกรณ์ในการสื่อสารพร้อมทั้งบอกประโยชน์ของเครื่องมือใน
การสื่อสาร

ใบงานที่ 5.2

เรื่อง การปืน

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนปืนดินน้ำมันให้เป็นรูปเครื่องมือสื่อสารชนิดต่าง ๆ และบอกชื่อ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการต่อสารพร้อมทั้งบอกประ โยชน์ของเครื่องมือใน

การสื่อสาร

ใบงานที่ 5.3

เรื่อง การประดิษฐ์

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนประดิษฐ์กระดาษให้เป็นรูปเครื่องมือสื่อสารชนิดต่าง ๆ และให้บอกชื่อเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลือกสารพร้อมทั้งบอกประโยชน์ของเครื่องมือในการสื่อสาร

ใบงานที่ 5.4

เรื่อง การวางแผนตามจินตนาการ

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวางแผนคร่าวๆ ให้นักเรียนบอกชื่อเครื่องมือและ
อุปกรณ์ในการสื่อสารพร้อมทั้งบอกประโยชน์ของเครื่องมือในการสื่อสาร

ในความรู้ นิทาน เรื่อง กระต่ายน้อยไปโรงเรียน

วันแรกที่กระต่ายน้อยไปโรงเรียน กระต่ายน้อยตื่นแต่เช้าและดีใจมาก เมื่อเข้ามาในห้องเรียน กระต่ายน้อยวิ่งเล่นไปทั่วห้อง วันนั้นทั้งวัน หมืนน้อย ช้างน้อย เต่าน้อย กวางน้อย และสัตว์อื่น ๆ ต้องอยู่หลบหลีกกระต่ายน้อยจน วุ่นวายไปหมด เพราะกลัวกระต่ายน้อยวิ่งมาชนและไม่สามารถเข้าใจคำสอน ของครูนกสูก ทำให้มีسمาร์ทที่จะฟัง หมืนน้อยจึงบอกกับกระต่ายน้อยว่า “กระต่ายน้อยหาที่นั่งได้ไหม กระต่ายน้อยวิ่งไปวิงมา พอกเราเวียนหัวและ เรียนไม่รู้เรื่องเลย” กระต่ายน้อยตอบว่า “เราไม่ชอบนั่ง ราชอาบวิงไปไหนมา ในไหนได้เร็วเดี๋ยแล้วกีสนูกด้วย” แล้วกระต่ายน้อยก็วิ่งเล่นต่อไป ในที่สุดขณะที่ กระต่ายน้อยกำลังวิ่งจากหน้าห้องไปหลังห้องก็สะคุณชาตัวองากล้ม หัวไปถูกร ขอนโดยตัวเอง กระต่ายน้อยตกและเพื่อน ๆ พากะรต่ายน้อยไปทำแพลงที่ห้อง พยาบาล เมื่อครูนกสูกพากะรต่ายน้อยกลับมาที่ห้องเรียน สัตว์ต่าง ๆ ช่วยกัน หาวิธีที่จะอยู่ในห้องเรียนโดยไม่ให้เกิดเหตุวุ่นวายและสามารถที่จะเรียนได้ เด็ก ๆ จะช่วยครูนกสูกและสัตว์ต่าง ๆ ให้ห้องเรียนสงบและน่าเรียน ได้อย่างไร (มาลีรัตน์ บุญอนันตบุตร, 2549, หน้า 308)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สารการเรียนรู้ รายได้ของฉัน: รายรับ รายจ่ายของฉัน

จำนวน 2 คาบ

สารสำคัญ

การรู้จักการวางแผนและการจดบันทึกรายรับ รายจ่าย ของตนเอง ทำให้เราวางแผนค่าใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม

ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมหนึ่งที่ต้องปฏิบัติให้เกิดในทุก ๆ คน คือ ต้องประพฤติดีทั้งกาย วาจา ใจ ไม่หลอกลวงผู้อื่น โดยเฉพาะในเรื่องการยืมเงิน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รู้และเข้าใจ ความสำคัญ รายรับ รายจ่าย

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียน

1. บอกรายรับ – รายจ่ายของตนเองได้
2. บอกรความสำคัญของการออมเงิน รายรับรายจ่ายได้
3. บอกรถึงผลลัพธ์ของการเป็นคนดีไม่คดโกงเงินคนอื่น มีความซื่อสัตย์สุจริตและผลเสียของ การคดโกงเงินคนอื่น ไม่ซื่อสัตย์สุจริต

เทคนิค กระบวนการกลุ่ม (Group Process) การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion)

การระดมสมอง (Brainstorming Method)

สารการเรียนรู้

รายรับ - รายจ่าย

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเล่านิทาน “เงินคือพระเจ้า”

2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)

2.1 ขั้นประสบการณ์

ครูสอนหนาซักถามกับนักเรียนจากนิทาน “เงินคือพระเจ้า” ใครที่เป็นคนใจบุญ ใครที่ยืมเงิน และเขาเอาเงินไปใช้ในทางที่ผิดอย่างไร ทำไม่ขาดงใช้จ่ายไม่มีถูกต้อง และเขายังต้องมีการใช้จ่ายอย่างไรจึงจะทำให้เขามีเงินเก็บและมีอนาคตที่ดี ฯลฯ สรุปจากนิทานที่ได้ฟัง นักเรียนต้องรู้จักรายรับ รายจ่าย วางแผนการใช้จ่ายเงินของตนเอง เพราะนักเรียนไม่มีรายได้จากการทำงาน แต่จะมีรายได้จากคุณพ่อคุณแม่ หรือผู้ปกครอง ซึ่งเงินที่ได้มานานำไปใช้จ่ายเป็นค่าขนม ค่าเดินทางและค่าอุปกรณ์การเรียน ฯลฯ ตามความจำเป็นของแต่ละคนซึ่งค่าใช้จ่ายนี้จะเรียกว่ารายจ่าย ส่วนเมื่อนักเรียนได้เงินมา ต้องรู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงินของตนเอง โดยต้องสังของที่จำเป็น ถ้าหากเรียนใช้จ่ายอย่างสุดสูตร้ายก็จะทำให้คุณพ่อคุณแม่ต้องเดือดร้อนในอนาคต และถ้าหากเรียนอย่างมาก ๆ บางครั้งอาจต้องมีการขายมือถือเงินไม่ว่าจากในบ้าน หรือนอกบ้าน ก็จะทำให้นักเรียนติดเป็นนิสัยไม่มีความชื่อสัตย์ ดังนั้น เมื่อหากได้ต้องรู้จักวางแผนในการเก็บออมเงิน เราต้องใช้จ่ายในส่วนใดบ้าง และสามารถตัดตอนรายจ่ายที่ไม่จำเป็นออกได้อย่างไร นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจริยธรรมให้สอดคล้องกับบุคคลประมงค์การเรียนรู้

2.2 ขั้นการร่วมมือ

2.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม 10 กลุ่ม ๆ ละ 4–5 คน โดยคละทั้งความสามารถทางการเรียนและเพศ ให้แต่ละคนนับเลข 1–10 นักเรียนที่นับเลขเดียวกันแยกออกจากกันเพื่อเข้ากลุ่มเดียวกัน พร้อมทั้งตั้งชื่อกลุ่ม

2.2.2 เมื่อนักเรียนเข้ากลุ่มแล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันเสนอชื่อประธานกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมกลุ่มและเลขานุการกลุ่มเพื่อบันทึกสรุปการทำกิจกรรม

2.3 ขั้นคิดวิเคราะห์

ผู้แทนนักเรียนมารับและแจกใบงานที่ 6.1 จำนวน 5 กลุ่ม และใบงานที่ 6.2 จำนวน 5 กลุ่ม ให้เวลาแต่ละกลุ่ม 15 นาที โดยให้ในแต่ละกลุ่มมาจับฉลากเพื่อเลือกว่าได้ใบงานใด พร้อมทั้งบอกถึงความชื่อสัตย์ต่อการปฏิบัติในการหยັບใบงานไม่ต้องไปแกลกเปลี่ยนกันเอง ซึ่งใบงานที่ 6.1 เรื่องรายรับ รายจ่ายของฉัน ใบงานที่ 6.2 เรื่องสมุดการออม จากนั้นให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงรายรับ รายจ่ายของตนเองในแต่ละกลุ่ม ให้นักเรียนสนทนารือเขียน โดยการให้แต่ละกลุ่มออกแบบนำเสนอผลงานและไม่เอาความคิดของเพื่อนกลุ่มอื่นมาเขียนในกลุ่มของเราเอง เพราะจะถือได้ว่าเป็นคนไม่ชื่อสัตย์ โดยครูสู่มจากการจับฉลาก เมื่อจบการนำเสนอ ตามความคิดเห็นของเพื่อนในชั้นเรียนมีข้อสงสัย หรือไม่ย่างไร

3. ขั้นสรุป (Evaluation)

นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสรุปเกี่ยวกับรายได้ของนักเรียนว่า มาจากที่ใดบ้าง โดยครูเขียนสรุปเป็นข้อ ๆ บนกระดาน แล้วนักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน ครูขออาสาสมัคร ออกมารอเเล่หน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ พึงว่า ในวันหนึ่ง ๆ นักเรียนมีรายจ่ายวันละเท่าไร และจ่ายเงินซื้ออะไรบ้าง หรือเฉลี่ยแล้วใน 1 สัปดาห์ นักเรียนมีรายจ่ายประมาณกี่บาทให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดแสดงรายได้ของตนเอง ลงในใบงาน เรื่อง รายได้ของฉัน แล้วนำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียนให้นักเรียนบันทึกรายรับ – รายจ่ายของตนเอง เป็นเวลา 7 วัน ลงในใบงานเรื่อง รายรับ – รายจ่ายของฉัน แล้วนำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียน ครูสนับสนุนนักเรียนว่า การทำบันทึกรายรับ – รายจ่าย มีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง ถ้าจะนัดกำหนดทำงานเป็นอย่างไร โดยครูบอกถึงความชื่อสัตย์ ต่อตนเอง ควรเขียนแต่ความจริง

4 ขั้นนำไปใช้/ ปฏิบัติ

นักเรียนได้แสดงออกคุณภาพคิด ในการนำเสนอเรื่องราวในการแสดงรายรับ – รายจ่าย ที่นักเรียนรู้จัก เช่น เมื่อไปที่ธนาคารก็จะต้องทำสมุดเงินฝาก และสมุดบัญชีครัวเรือน โดยได้ข้อมูลจากข้อถกถ่อง หรือการระดมสมองของกลุ่ม ซึ่งนักเรียนนัดกรายรับ – รายจ่ายได้ และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ โดยนักเรียนรู้หน้าที่ที่ตนต้องปฎิบัติเมื่อยื่นร่วมกับเพื่อน โดยเฉพาะความชื่อสัตย์

นักเรียนและครูร่วมกันสรุปการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม ด้วยวิธีการนำสมุดเงินฝากมาให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงการทำฝากเงินและการถอนเงินจากรายรับ- รายจ่าย และสอดแทรกจริยธรรม การทำงานร่วมกันและความชื่อสัตย์ต่อการทำบันทึกการออม ต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้ และมีความมุ่งมั่นตั้งใจทำด้วยความพากเพียร อดทน รอบคอบ เพื่อให้งานกลุ่มนี้วางแผนและประสานผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

5. สื่อการเรียนรู้

- 5.1 ใบงานที่ 6.1 รายรับ - รายจ่ายของฉัน จำนวน 5 ชุด
- 5.2 ใบงานที่ 6.2 สมุดการออม จำนวน 5 ชุด
- 5.3 ใบความรู้ นิทาน “เงินคือพระเจ้า”
- 5.4 สมุดบัญชีครัวเรือน
- 5.5 สมุดบัญชีของธนาคาร
- 5.6 แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

6. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลใช้ แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจิตรกรรมโดยพิจารณาจากประเด็นดังต่อไปนี้

6.1 การสังเกตการร่วมกิจกรรม การสนทนา การตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น

6.2 สังเกตการวิเคราะห์ความรู้

6.3 สังเกตการปฏิบัติการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีส่วนร่วมในการฟังเพื่อนและครู มีรักษาคำมั่นสัญญาและทำบัญชีคร่าวเรื่อง ไม่นำเงินของผู้อื่นมาเป็นของตน ปฏิบัติตามข้อตกลงกับเพื่อน ข้อตกลงของห้องเรียน และปฏิบัติงานตามที่ครุ�อบหมายดำเนิน

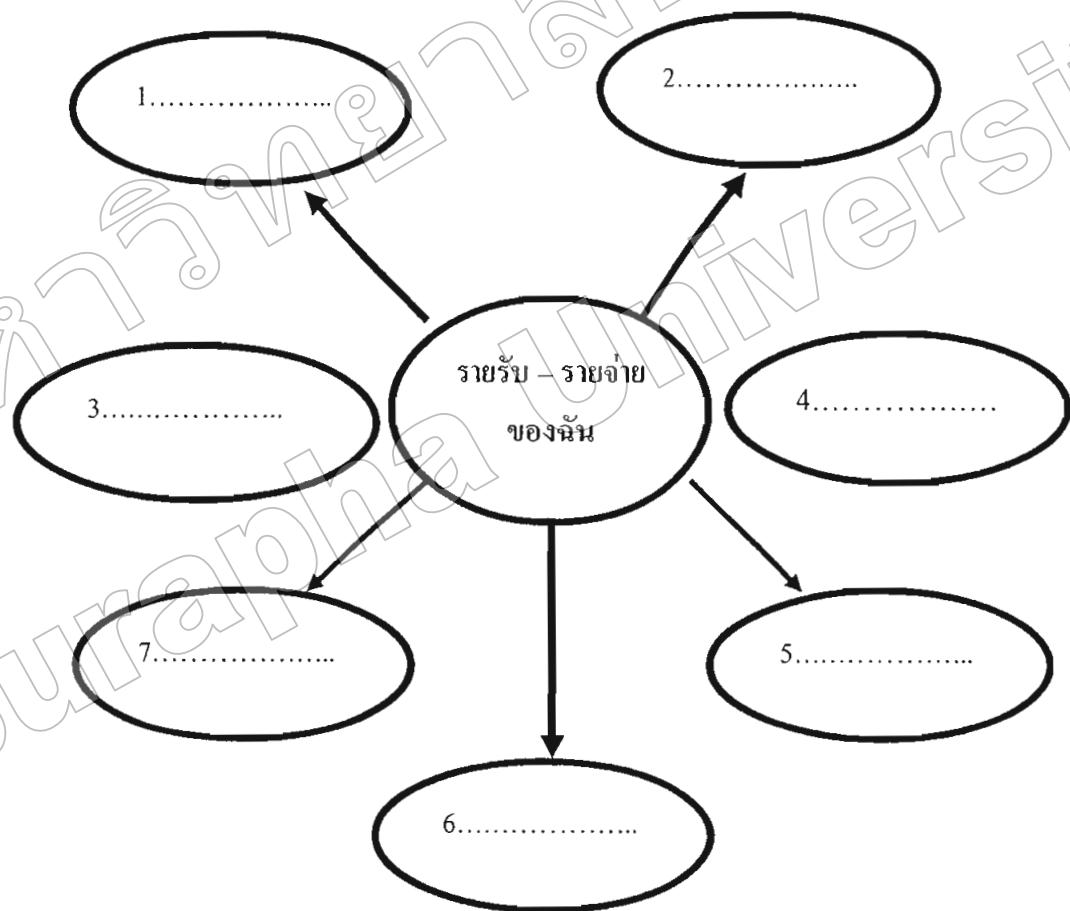
6.4 ประเมินจากผลงาน

ใบงานที่ 6.1
เรื่อง รายรับ - รายจ่ายของฉัน

ชื่อคุณ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิด แสดงรายได้ของนักเรียน

ใบงานที่ 6.2

ชื่อคุณ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่เดือน..... พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนบันทึกรายรับ – รายจ่ายของตนเองเป็นเวลา ๑ สัปดาห์ลงในใบงาน

พร้อมทั้งวางแผนการออมเงิน จากนั้นเป็นบันทึกผลและออกแบบนำเสนอผลงานที่หน้า

ໜັງເຮີຍ

ผู้วางแผนการออมโดย.....

ฉันสามารถตอบได้.

ใบความรู้ นิทาน เรื่อง เมินคือพระเจ้า

การครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อยู่กันอย่างพี่
อย่างน้อง โดยให้ความช่วยเหลือกันอย่างตลอด ไม่มีเรื่องทุกประการใดก็จะ
ช่วยเหลือกัน หมู่บ้านแห่งนี้นายทรัพย์สินเป็นผู้มีฐานะทางการเงินดีอีกด้วยให้
ความช่วยเหลือกับผู้ที่เดือดร้อน โดยให้กู้ยืมเงินในอัตราดอกเบี้ยที่ไม่เหมือนใคร นั่นคือ
ถ้ากู้เงินไป 100 บาท เมื่อครบปีจะต้องนำข้าวเปลือกมาให้ 1 ถัง แต่ถ้ายืมไม่ครบ
ระยะเวลา 1 ปี นายทรัพย์สินก็จะไม่เรียกร้องอะไร แต่ขอร้องกับทุกคนว่า ให้คิดมั่นใน
ความซื่อสัตย์สุจริตต่อความจริง ถ้ามีความประสงค์สิ่งใดให้นอกกล่าวกันได้
นายนิพนธ์เป็นหนุ่มเจ้าสำราญของหมู่บ้าน ไม่ชอบทำมาหากินเท่าไรนัก ซึ่ง
ผิดแปลกกับคนอื่น ๆ ที่ตั้งหน้าตั้งตาทำมาหากิน วันหนึ่งนายนิพนธ์ต้องการเงินก้อน
หนึ่งเพื่อไปทำธุรกิจจึงเดินทางไปหานายทรัพย์สินและขอร้องยืมเงินจำนวน 1,000 บาท
นายทรัพย์สินรู้กิตติศัพท์ของนายนิพนธ์ดีว่าเป็นคนอย่างไร แต่ครั้งจะไม่ให้ก็ลัวว่า
นายนิพนธ์จะต่อว่าอาจจึงได้พูดกับนายนิพนธ์ว่า “ลุงไม่ได้ห่วงอะไรหรอกนะเงิน
เล็กน้อยเท่านั้นเอง แต่ลุงขอคำมั่นสัญญาจากเรอหน่อยได้ไหมละ” นายนิพนธ์รับตอบทันที
ว่า “ได้ครับลุง ถ้าผมผิดคำมั่นสัญญาขอให้เจ้าป่าเจ้าเขาและฟ้าดินลงโทษ ผมขออภัยลุง
แค่เวลา 3 เดือน หลังจากนั้นผมก็จะนำมาคืนนะครับ” นายทรัพย์สินยังได้ขอร้องเป็น
กำสุดท้ายว่าเงินที่เขอขออยู่ในปีนี้ต้องนำไปประกอบอาชีพที่สูตริตเท่านั้นนะ นายนิพนธ์
รับตอบว่า “ผมจะนำเงินไปประกอบอาชีพที่สูตริตเท่านั้นครับ” นายทรัพย์สินเห็นว่า
นายนิพนธ์ให้คำมั่นสัญญาเป็นมั่นหมายจึงตัดสินใจให้เงินไป

สามเดือนผ่านไป นายทรัพย์สินก็ยังไม่เห็นว่าเงินของนายนิพนธ์จะมาคืน
เงินที่ยืมไป นายทรัพย์สินหารู้ไม่ว่านายนิพนธ์นำเงินดังกล่าวไปทำธุรกิจที่ผิดกฎหมาย
ต่อมากูกเจ้าหนี้ที่จับคุณนำตัวไปลงโทษประหารชีวิต และปล่อยให้เร่งกาจิกกิน
ขาดศพไว้ญาติมิตรมาเหลือไม่剩

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สาระการเรียนรู้ รายได้ของฉัน: การบันทึกรายรับรายจ่ายของฉัน

จำนวน 2 คาบ

สาระสำคัญ

การทำบันทึกรายรับ – รายจ่ายจะช่วยเตือนความจำว่าเราได้รับเงินไปเท่าไร
ซึ่งการทำบันทึกอาจทำตามความเข้าใจของแต่ละคนอย่างง่ายๆ

ความชื่อสัตย์สุจริตเป็นจริยธรรมหนึ่งที่ต้องปฏิบัติให้เกิดในทุก ๆ คน คือ ต้องประพฤติปฏิบัติตามทักษะ ภาษา ใจ ไม่หลอกลวงผู้อื่น โดยเฉพาะในเรื่องการทำบันทึกรายรับ - รายจ่าย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รู้และมีทักษะ การวางแผน การทำบันทึกรายรับ รายจ่าย

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียน

1. บอกประวัติชนิดของการทำรายรับ - รายจ่าย
 2. ควบคุมรายจ่ายและมีความรับผิดชอบในการใช้จ่าย
 3. รู้จักวางแผนการใช้เงินให้สอดคล้องกับรายได้ของตนเอง
 4. มีความละอายครอบคลุมในการใช้จ่าย และฝึกนิสัยประหยัด
 5. บอกถึงผลดีของการเป็นคนดีไม่คดโกงเงินคนอื่น มีความชื่อสัตย์สุจริตและผลเดียวกัน
- การคดโกงเงินคนอื่น ไม่ชื่อสัตย์สุจริต

เทคนิค กระบวนการกลุ่ม (Group Process) การระดมสมอง (Brainstorming Method)

การสร้างความตระหนัก (Awareness Conformation)

สาระการเรียนรู้

การทำบันทึกรายรับ – รายจ่าย

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูร้องเพลง “เด็กซื่อสัตย์”

2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)

2.1 ขั้นประสบการณ์

ครูสนับสนุนชักถามกับนักเรียนจากเพลง “เด็กซื่อสัตย์” เด็กมีความซื่อสัตย์ควรมี พฤติกรรมอย่างไร นักเรียนมีความซื่อสัตย์อย่างไรบ้าง ฯลฯ สรุปจากนิทานที่ได้ฟัง นักเรียนต้อง รู้จักพูดความจริง ไม่หลอกหลวงคนอื่น และไม่นำของของผู้อื่นมาเป็นของตน ครูทบทวนความรู้ เดิมรายรับ รายจ่ายที่ได้เรียนมาแล้วเมื่อสักพักหักอนเพื่อนำมาเข้าสู่การทำบันทึกรายรับ – รายจ่าย และครูนำบัญชีเงินฝ่าจากธนาคารมาให้นักเรียนศึกษาถึงการวางแผนการใช้เงินให้สอดคล้องกับ รายได้ของตนเอง การควบคุมรายจ่ายและมีความรับผิดชอบในการใช้จ่ายซึ่งเงินที่เป็นรายรับ นักเรียนจะได้มามาจากผู้ปกครอง ตัวนราษฎร์นักเรียนจะเสียไปกับค่าอะไรมากที่สุดที่มีการจดบันทึก และนำไปพิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่ ถ้าของบางชิ้นไม่จำเป็นต้องซื้อ ก็ไม่ควรซื้อ ไม่ควรอย่าง ได้ เพราะจะทำให้เพิ่มรายจ่ายมากกว่ารายรับ นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจริยธรรมให้สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ขั้นการร่วมมือ

2.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม 10 กลุ่ม ๆ ละ 4–5 คน โดยคละทั้งความสามารถทาง การเรียนและเพศ ให้แต่ละคนนับเลข 1–10 นักเรียนที่นับเลขเดียวกันแยกออกมานั่งเพื่อเข้ากลุ่ม เดียวกัน พร้อมทั้งตั้งชื่อกลุ่ม (กลุ่มเดิน)

2.2.2 เมื่อนักเรียนเข้ากลุ่มแล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันเสนอชื่อประธาน กลุ่มเพื่อคำนิยมกิจกรรมกลุ่มและเลขาธุการกลุ่มเพื่อบันทึกสรุปการทำกิจกรรม

2.3 ขั้นคิดวิเคราะห์

ผู้แทนนักเรียนมารับและแจกใบงานที่ 7.1 จำนวน 5 กลุ่ม และใบงานที่ 7.2 จำนวน 5 กลุ่ม ให้เวลาแต่ละกลุ่ม 15 นาที โดยให้ในแต่ละกลุ่มน้ำจับตลาดเพื่อเลือกว่าได้ใบงานใด ใบงานที่ 7.1 ประโยชน์ของการออม ใบงานที่ 7.2 บัญชีรายรับรายจ่าย โดยครูออกถึง ความซื่อสัตย์ต่อการทำบัญชีรายรับ – รายจ่ายว่าต้องทำตามความเป็นจริง จากนั้นให้นักเรียนใน กลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ของการออม และบัญชีรายรับ – รายจ่ายของแต่ละกลุ่ม โดย การสนับสนุนหรือการเขียน และให้แต่ละกลุ่มอภิการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม โดยครูสุ่มจาก การจับตลาด ครูบูรณาถึงความซื่อสัตย์ในการจับตลาดไม่ควรแลกเปลี่ยนใบงานกัน เมื่อจบ การนำเสนอ ตามความคิดเห็นของเพื่อนในชั้นเรียนมีข้อสงสัยหรือไม่ อย่างไร

3. ขั้นสรุป (Evaluation)

นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของการออมเงิน โดยครูเขียนสรุปเป็นข้อ ๆ บนกระดานแล้วนักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน ครูขออาสาสมัคร ออกมานถ่ำหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ฟังว่า ประโยชน์ของการออมเงินมีอะไรบ้างและถ้าหากเรียนรู้จักออมเงินในอนาคตจะเป็นอย่างไร และนักเรียนควรมีความซื่อสัตย์เมื่อออมเงินแล้วก็ควรเก็บเงินไว้ในกรอบบูกหรือฝากระถางการเพื่อไม่ให้นำเงินมาใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย และหากกลุ่มการบัญชีรายรับ – รายจ่ายนำเสนอรายรับ รายจ่ายของในแต่ละกลุ่มในวันหนึ่ง ๆ นักเรียนมีรายรับ - รายจ่ายเงินซื้อะไรมาก หรือเฉลี่ยแล้วใน 1 สัปดาห์ นักเรียนมีรายรับ - รายจ่ายประมาณกี่บาทให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดแสดงรายได้ของตนเองและรายจ่าย ลงในใบงาน เรื่องบัญชีรายรับ - รายจ่าย แล้วนำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียนให้นักเรียนบันทึกรายรับ – รายจ่ายของกลุ่ม เป็นเวลา 3 วัน ลงในใบงานเรื่องบัญชีรายรับ รายจ่ายของนั้นแล้วนำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียน ครูสนับสนุนซักถามนักเรียนว่า การทำบัญชีรายรับ รายจ่าย มีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง ลักษณะการทำเป็นอย่างไร และควรมีความซื่อสัตย์ต่อการทำบัญชี เพราะเมื่อนักเรียนได้เขียนก็จะต้องทำบัญชีของของครอบครัว ถ้ามีความพิศพลด้านนักเรียนก็จะต้องสูญเสียเงินอีกเป็นจำนวนมาก ดังนั้นนักเรียนจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อการทำบัญชีทุกครั้ง

4 ขั้นนำไปใช้/ ปฏิบัติ

นักเรียนได้แสดงออกความการคิด ในการนำเสนอเรื่องราวในการแสดงบัญชีรายรับ รายจ่ายและประโยชน์ของการออม เช่น เมื่อไปที่ธนาคารก็จะต้องทำสมุดเงินฝาก และสมุดบัญชี ครัวเรือน โดยได้ข้อมูลจากข้อตกลงหรือการระดมสมองของกลุ่ม ซึ่งนักเรียนบอกบัญชีรายรับ รายจ่ายได้ และบอกถึงประโยชน์ของการออมเงิน การทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อนได้ โดยนักเรียนรู้หน้าที่ที่ตนต้องปฏิบัติเมื่อยู่ร่วมกันเพื่อน โดยเฉพาะความซื่อสัตย์ต่อการทำบัญชีรายรับ รายจ่าย นักเรียนและครูร่วมกันสรุปการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม ด้วยวิธีการนำเสนอสมุดเงินฝากมาให้ นักเรียนได้เรียนรู้ถึงการทำฝากเงินและการถอนเงินจากรายรับ รายจ่ายและสอดแทรกจริยธรรม การทำงานร่วมกันและความซื่อสัตย์ต่อการทำบันทึกการออม และการรู้จักประโยชน์ของการออม ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปเป็นประโยชน์ให้กับตัวเองได้ นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจทำด้วยความพากเพียร อดทน รอบคอบ เพื่อให้งานกลุ่มมีการวางแผนและประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

5. สื่อการเรียนรู้

- 5.1 ในงานที่ 7.1 ประโยชน์ของการออม จำนวน 5 ชุด
- 5.2 ในงานที่ 7.2 บัญชีรายรับ - รายจ่าย จำนวน 5 ชุด
- 5.3 ในความรู้ เพลง “เด็กซื่อสัตย์”

5.4 สมุดบัญชีครัวเรือน

5.5 สมุดบัญชีของธนาคาร

5.6 แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

6. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลใช้ แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยพิจารณาจาก
ประเด็นดังต่อไปนี้

6.1 การตั้งเกตการร่วมกิจกรรม การสนทนา กิจกรรมบำบัดและการแสดง
ความคิดเห็น

6.2 สังเกตผลการวิเคราะห์ความรู้

6.3 สังเกตการปฏิบัติการข้อมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีสมรรถภาพในการฟังเพื่อน
และครู มีรักษามาตรฐานสัญญาณที่บัญชีครัวเรือน ไม่นำเงินของผู้อื่นมาเป็นของตน ปฏิบัติตาม
ข้อตกลงกับเพื่อน ข้อตกลงของห้องเรียน และปฏิบัติงานตามที่ครูมอบหมายดำเนิน

6.4 ประเมินจากการงาน

ใบงานที่ 7.1
เรื่อง ประโยชน์ของการออม

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิด แสดงประโยชน์ของการออมเงิน

ประโยชน์ของการออมเงิน

ใบงานที่ 7.2

เรื่อง บัญชีรายรับ - รายจ่าย

ชื่อคุณ..... ห้องประชุมศึกษาปีที่ 2
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกรายรับ – รายจ่ายของกลุ่มเป็นเวลา 3 วันแล้วออกมา

รายงานผลที่หน้าชั้นเรียน

ใบความรู้
เพลง “เด็กที่ซื่อสัตย์”

เนื้อร้อง ประคอง สุทธิสาร
ทำนอง Are you sleeping

เด็กที่ซื่อสัตย์	เด็กที่ซื่อสัตย์
พูดความจริง	ไม่หลอกลวง
ไม่คิดเอาของใคร	ปกรอง (ช้ำ) เป็นเด็กดี (ช้ำ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สาระการเรียนรู้ ชุดสุดท้ายสะอาดตา: การเลือกใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสม

จำนวน 2 คาบ

สาระสำคัญ

การเลือกสวมใส่เครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับฤดูกาล จะช่วยรักษาสุขภาพของตัวเรา และการแต่งกายได้ถูกต้องตามกาลเทศะทำให้เรามีบุคลิกภาพที่ดี

การรู้จักมีระเบียบวินัยในการเลือกใส่เสื้อผ้าเหมาะสมกับโอกาสต่าง ๆ ทำให้เรามีบุคลิกที่ดี สุขภาพเรียบร้อย เป็นที่รักของคนทั่วไป

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รู้และมีทักษะ การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้เหมาะสมกับฤดูกาล โอกาส และสถานที่

ชุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียน

1. อธิบายการแต่งกายให้เหมาะสมกับฤดูกาล โอกาส และสถานที่ได้
2. เลือกสวมใส่เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้เหมาะสมกับฤดูกาล โอกาสและสถานที่
3. บอกรายละเอียดของการแต่งกายให้เหมาะสมได้
4. มีวินัยในการเลือกใส่เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาสต่าง ๆ ได้

เทคนิค กระบวนการกลุ่ม (Group Process) การระดมสมอง (Brainstorming Method)

กรณีศึกษา (Case Study Method)

สาระการเรียนรู้

การเลือกใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูร้องเพลง “ฤทธิ์”

2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)

2.1 ขั้นประสบการณ์

2.1.1 นักเรียนคุยกับครูต่อต่าง ๆ ที่ครูติดบันกระดานไว้ จากนั้นครูstanหนาซักถามกับนักเรียนจากภาพ “ฤทธิ์” ว่า ฤทธิ์ที่ได้เห็นนั้น มีกี่ฤทธิ์ ฤทธิ์อะไร แต่ละฤทธิ์ตรงกับเดือนอะไร

2.1.2 ครูสอนหนาซักถามกับนักเรียนตามเพลง “ฤทธิ์” นักเรียนบอกถึงฤทธิ์fonควรแต่งกายอย่างไร ฤทธิ์หนาควรแต่งกายแต่งกายให้เหมาะสมกับฤทธิ์ กือ ฤทธิ์หนา ควรเลือกสวมเสื้อผ้าที่มีเนื้อหนา มีแบบที่ปกปิดร่างกายได้มิดชิด เพื่อให้ความอบอุ่น และป้องกันโรคหวัด ฤทธิ์fon ควรเลือกสวมเสื้อผ้าค่อนข้างหนา ถ้าอกนอกบ้านขณะฝนตกต้องใส่เสื้อกันฝน หรือกางร่ม เพื่อป้องกันไม่ให้เย็นโรคหวัด และเมื่อกลับบ้านควรแต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ ควรคำนึงถึงสีสันและรูปแบบของเสื้อผ้า ซึ่งมีวิธีการปฏิบัติ ดังนี้ เวลาอยู่บ้าน แต่งกายตามสบาย เลือกเสื้อผ้าที่สวมใส่ง่าย เวลาไปโรงเรียน แต่งกายด้วยชุดนักเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด เวลาอกนอกบ้าน แต่งกายให้เหมาะสมกับสถานที่ที่ไป เช่น ไปวัด ควรใส่เสื้อผ้าที่แบบสุภาพ เรียบร้อย ไปทะเลหรือไปเล่นกีฬา ควรใส่ชุดว่ายน้ำหรือชุดกีฬา เพื่อให้หมดห่วง และควรมีระเบียบวินัยในการจัดเก็บเสื้อผ้าให้เรียบร้อย นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจริยธรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ขั้นการร่วมมือ

2.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม 10 กลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน โดยคละทั้งความสามารถทางการเรียนและเพศ ให้แต่ละคนนับเลข 1 – 10 นักเรียนที่นับเลขเดียวกันแยกออกมานั่งเพื่อเข้ากลุ่มเดียวกัน พร้อมทั้งตั้งชื่อกลุ่ม (กลุ่มเดิม)

2.2.2 เมื่อนักเรียนเข้ากลุ่มแล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันเสนอชื่อประธานกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมกลุ่มและรายงานการกลุ่มเพื่อบันทึกสรุปการทำกิจกรรม

2.3 ขั้นคิดวิเคราะห์

ผู้แทนนักเรียน汇报และแจกใบงานที่ 8.1 จำนวน 3 กลุ่ม ใบงานที่ 8.2 จำนวน

3 กลุ่ม และ ในงานที่ 8.3 จำนวน 4 กลุ่ม ให้เวลาแต่ละกลุ่ม 15 นาที โดยให้ในแต่ละกลุ่มมาจับฉลากเพื่อเลือกว่าได้ในงานใด ในงานที่ 8.1 การแต่งกายที่เหมาะสม ในงานที่ 8.2 การเลือกสวมใส่เครื่องแต่งกาย และ ในงานที่ 8.3 ประโยชน์ของการต่างกายที่เหมาะสม จากนั้นให้นักเรียนในกลุ่มซึ่งกันอภิปรายถึงการแต่งกายที่เหมาะสม และการเลือกสวมใส่เครื่องแต่งกาย เช่น เวลาที่เราไปงานศพของเพื่อน หรือญาติผู้ทางานเรางดังตัวที่เหมาะสม ไปร่วมงานทางเจ้าภาพจะต้องรับเป็นอย่างดีและถือเป็นการให้เกียรติเข้าด้วย และถ้ามีญาติผู้ใหญ่ หรือเพื่อนที่รู้จักเชิญเราไปร่วมงานมงคลสมรสเราต้องเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่สอดใส สะอาดตา สะอาดเรียบร้อย ทางเจ้าภาพก็จะบินดีและต้องรับเราอย่างดี เป็นต้น โดยแต่ละกลุ่มสนทนากันและให้แต่ละกลุ่มอุบമานำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่มพร้อมทั้งครุให้ เพื่อน ๆ กลุ่มอื่นตั้งใจฟังและเพื่อนนำเสนอผลงานและรู้จักยอมรับข้อตกลงของกลุ่ม โดยครุสุ่นจากการจับฉลาก เมื่อจบการนำเสนอ ครุถามความคิดเห็นของเพื่อนในห้องเรียน

3. ขั้นสรุป (Evaluation)

นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการเลือกสวมใส่เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายให้เหมาะสม กับกิจกรรม โอกาสและสถานที่ และให้นักเรียนคุยกับสถานการณ์ต่าง ๆ แล้วเขียนชื่อชุดและอธิบายเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ลงในใบงานที่ 1 เรื่อง การแต่งกายที่เหมาะสม แล้วนำเสนอผลงานที่หน้าชั้น นักเรียนจะครุชี้ว่ากันสรุปวิธีการเลือกเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดกิจกรรม ดังต่อไปนี้ ดูภาพ แล้วบอกว่า ควรสวมใส่เครื่องแต่งกายที่กำหนดให้ในดูโดยจับคู่ภาพชุดเครื่องแต่งกายกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน ลงในใบงานที่ 2 เรื่อง การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าครุและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ และแก้ไขข้อที่ผิดให้ถูกต้องครุstanท่านซักถามนักเรียนว่า นักเรียนเคยสำรวจตนเองเกี่ยวกับการแต่งกายหรือไม่ นักเรียนคิดว่า การแต่งกายของนักเรียนเป็นอย่างไรบ้าง

4. ขั้นนำไปใช้/ปฏิบัติ

นักเรียนได้แสดงออกด้วยการคิด ในการนำเสนอเรื่องราวในชีวิตประจำวันของเรา จะมีการประกอบกิจกรรมที่แตกต่างกัน เราจึงควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะทำตามกิจกรรม โอกาสและสถานที่ซึ่งนักเรียนควรคำนึงถึงความมีระเบียบวินัยในการเลือกสวมใส่เสื้อผ้าให้ถูกกฏหมายและถูกต้องตามกิจกรรม และการนำเสนอเสื้อผ้าที่ใส่แล้วสวยงามในตัวร้าวนเพื่อความเป็นนิสัยและมีวินัยต่อตนเองได้

5. สื่อการเรียนรู้

- 5.1 ในงานที่ 8.1 การแต่งกายที่เหมาะสม จำนวน 3 ชุด
- 5.2 ในงานที่ 8.2 การเลือกเครื่องแต่งกาย จำนวน 3 ชุด

5.3 ในงานที่ 8.3 ประโภชน์ของแต่งกายที่เหมาะสม จำนวน 4 ชุด

5.4 ใบความรู้ เพลง “ฤคุ”

5.5 ภาพเครื่องแต่งกาย

5.6 แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

6. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลใช้ แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยพิจารณาจาก
ประเด็นดังต่อไปนี้

6.1 การสังเกตการร่วมกิจกรรม การสนับสนุน การตอบคำถูกและกระแส
ความคิดเห็น

6.2 สังเกตผลการวิเคราะห์ความรู้

6.3 สังเกตการปฏิบัติการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีระเบียบวินัยในการเลือกใส่เสื้อผ้า รู้จักช่วยเหลือตนเอง การรู้จักทำตามข้อตกลงของกลุ่ม ทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจจริง

6.4 ประเมินจากผลงาน

ใบงานที่ 8.1
เรื่อง การแต่งกายที่เหมาะสม

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนชื่อชุด และอธิบายลักษณะของเครื่องแต่งกายที่ส่วนใส่ในโอกาสต่าง ๆ ตามรูปภาพที่กำหนดให้ พร้อมทั้งระบายน้ำเสียงจากนั้นผลักกันน้ำผลงานออกมาระดับและรายงานผลที่หน้าชั้น

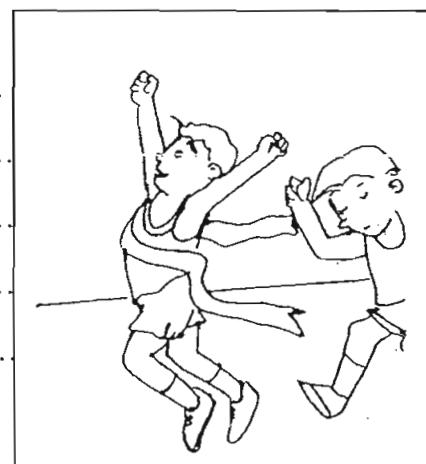
1.ชื่อชุด

รูปแบบความมีลักษณะ

2.ชื่อชุด

รูปแบบความมีลักษณะ

3. ชื่อชุด.....

รูปแบบความมีลักษณะ.....

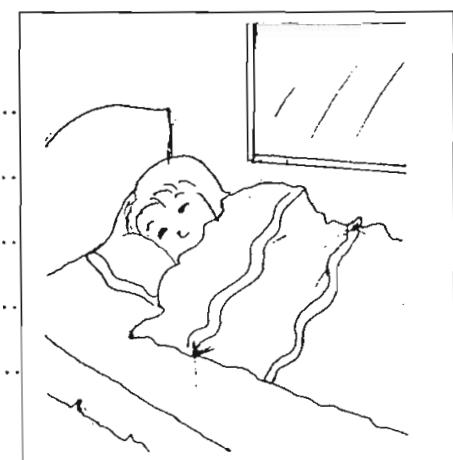
4. ชื่อชุด.....

รูปแบบความมีลักษณะ.....

5. ชื่อชุด.....

รูปแบบความมีลักษณะ.....

ใบงานที่ 8.2
เรื่อง การเลือกเครื่องแต่งกาย

ชื่อคุณ..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง คุณภาพแล้วบวกกว่า ควรสวมใส่เครื่องแต่งกายที่กำหนดไว้ในฤดูกาล

1.

2.

3.

4.

5.

6.

ใบความรู้

เพลง “ฤทธิ์”

ฤทธิ์ฝน เริ่มต้นเดือนพฤษภา

ฤทธิ์หน้า ราวดีอนพฤษศิกา

ฤทธิ์ร้อน เริ่มราวดีอนมีนา

3 ฤทธิ์เวียนกันมาในรอบปี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สารการเรียนรู้ ชุดสุคส่ายสะอาดตา: การทำความสะอาดเสื้อผ้า จำนวน 1 คาบ

สารสำคัญ

เสื้อผ้าเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของคนเราในสังคมปัจจุบัน เราจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ฉะนั้นเราจึงต้องคุ้มครองการทำความสะอาดและจัดเก็บให้ดูแลวิธี

การมีความรับผิดชอบต่อตนเอง เป็นการรับผู้บากาทของตนเองที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม จะต้องดำรงตนให้อยู่ในฐานะที่สามารถช่วยตนเองได้ สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรผิดอะไรถูก ยอมรับผลการกระทำของตนเอง ทั้งที่เป็นผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำการของตนเอง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รู้และมีทักษะการทำความสะอาดและการจัดเก็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้ถูกวิธี

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียน

1. บอกประโยชน์ของการรักษาความสะอาดเสื้อผ้าได้
2. บอกกระบวนการซักเสื้อผ้าตามขั้นตอนได้

เทคนิค กระบวนการกลุ่ม (Group Process) การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion)

การระดมสมอง (Brainstorming Method) กรณีศึกษา (Case Study Method)

สารการเรียนรู้

การทำความสะอาดเสื้อผ้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเล่านิทาน “ชุดวิเศษของฉัน”

2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)

2.1 ขั้นประสบการณ์

2.1.1 ครูสอนหนาซักถามกับนักเรียนจากนิทาน “เสือวิเศษ” นักเรียนบอกถึงเสือผ้าที่สะอาดควรมีลักษณะและกลิ่นอย่างไร และให้นักเรียนร่วมกันอภิปราชว่า จะดูแลเสือผ้าให้สะอาดได้อย่างไร มีวิธีใดบ้าง

2.1.2 ครูสุมตัวแทนนักเรียนที่เคยทำความสะอาดเสือผ้าของมาเล่าให้เพื่อน ๆ พึ่งหน้าชั้นเรียน

2.2 ขั้นการร่วมมือ

2.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม 10 กลุ่ม ๆ ละ 4–5 คน โดยคละห้องความสามารถทางการเรียนและเพศ ให้แต่ละคนนับเลข 1–10 นักเรียนที่นับเลขเดียวกันแบกรอคอกมาเพื่อเข้ากลุ่มเดียวกัน พร้อมทั้งตั้งชื่อกลุ่ม (กลุ่มเดิม)

2.2.2 เมื่อนักเรียนเข้ากลุ่มแล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันเสนอชื่อประชานกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมกลุ่มและรายงานผลการกลุ่มเพื่อบันทึกสรุปการทำกิจกรรม

2.3 ขั้นคิดวิเคราะห์

ผู้แทนนักเรียนมารับและแจก ใบงานที่ 9.1 จำนวน 3 กลุ่ม ใบงานที่ 9.2 จำนวน 4 กลุ่ม และ ใบงานที่ 9.3 จำนวน 3 กลุ่ม ตามลำดับ ให้เวลาแต่ละกลุ่ม 15 นาที โดยให้ในแต่ละกลุ่มมาจับฉลากเพื่อเลือกว่าได้ใบงานใด ใบงานที่ 9.1 ประโยชน์ของการทำความสะอาดเสือผ้า ในงานที่ 9.2 กระบวนการซักเสือผ้า และ ใบงานที่ 9.3 เครื่องมือทำความสะอาดเสือผ้า จากนั้นให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปราชถึงการทำความสะอาดเสือผ้า และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่สามารถแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองได้ เช่น เมื่อส่วนใส่เสือผ้าแล้วควรระมัดระวังความสะอาดด้วย ไม่ควรไปเล่นบริเวณที่มีความสกปรกมาก เวลาทานอาหารต้องระวัง อาหารหากใส่เสือผ้า หรือถ้านักเรียนกลับจากโรงเรียนแล้วควรถอดเสือผ้าใส่ในตะกร้าผ้าที่เตรียมไว้ และเวลาที่ผู้ปกครองซักเสือผ้านักเรียนควรช่วยเหลือในส่วนที่สามารถช่วยได้ เช่น ตักน้ำใส่กะละมัง หยับผ้าให้ผู้ปกครอง หรือตักน้ำเย็นให้คั่มเมื่อใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำความสะอาดเสือผ้าแล้ว ต้องทำความสะอาดและเก็บเข้าให้เป็นที่ จะทำให้เราประหยัดเวลา สามารถยืดอายุการใช้งานของเครื่องมือได้ยาวนาน เป็นต้น โดยแต่ละกลุ่มสอนหนา หรือเขียน จากนั้น ให้แต่ละกลุ่มอภิคอกมานำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม โดยครุสุ่นจากการจับฉลาก เมื่อจบการนำเสนอ ถ้าความคิดเห็นของเพื่อนในชั้นเรียน

3. ขั้นสรุป (Evaluation)

นักเรียนในกลุ่มร่วมกันบอกขั้นตอนของการซักเสือผ้า และเครื่องแต่งกายอื่น ๆ โดยครุเรียนสรุปเป็นข้อ ๆ บนกระดาน

4 ขั้นนำไปใช้/ ปฏิบัติ

นักเรียนได้แสดงออกด้วยการคิด ในการนำเสนอประสบการณ์ที่ได้มีส่วนร่วมช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของผู้ปกครองในชีวิตประจำวัน ในการทำความสะอาดเดือผ้า และเครื่องแต่งกายต่าง ๆ จะทำให้เสื้อผ้าน่าสวมใส่ มีอายุการใช้งานที่ยาวนานขึ้น รวมถึงความรับผิดชอบต่อตนเองที่จะแบ่งเบาภาระหน้าที่ของผู้ปกครอง และมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะนำความรู้ในเรื่องการทำความสะอาดเดือผ้าไปปฏิบัติใช้จริงในชีวิตประจำวัน ส่วนเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เมื่อเราใช้แล้วต้องทำความสะอาดและเก็บเข้าที่เพื่อหินให้ง่าย และในอนาคตเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่นักเรียนจะต้องสามารถดูแล และวางแผนการทำความสะอาดเดือผ้าได้โดยไม่ต้องเสียเงินจ้างให้ร้านค้าจะทำให้เราประหยัด ค่าใช้จ่ายในส่วนที่ไม่จำเป็นอีกด้วย

5. สื่อการเรียนรู้

- 5.1 ใบงานที่ 9.1 ประโยชน์ของการทำความสะอาดเดือผ้า จำนวน 3 ชุด
- 5.2 ใบงานที่ 9.2 กระบวนการซักเดือผ้า จำนวน 4 ชุด
- 5.3 ใบงานที่ 9.3 เครื่องมือทำความสะอาดเดือผ้า จำนวน 3 ชุด
- 5.4 ใบความรู้ นิทาน “ชุดวิเศษของฉัน”
- 5.5 เสื้อผ้านาคและแบบต่าง ๆ
- 5.6 แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

6. การวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลใช้แบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยพิจารณาจากประเด็นดังต่อไปนี้

6.1 การสังเกตการร่วมกิจกรรม การสนทนา การตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น

6.2 สังเกตจากการวิเคราะห์ความรู้

6.3 สังเกตการปฏิบัติการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะนำความรู้ในเรื่องการซักเดือผ้าไปปฏิบัติใช้จริงในชีวิตประจำวัน มีความพากเพียรและมีความละเอียดรอบคอบขณะทำงานกลุ่ม

ใบงานที่ 9.1
เรื่อง ประโยชน์ของการทำความสะอาดเสื้อผ้า

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการทำความสะอาดเสื้อผ้า จำนวน 5 ข้อ

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

ใบงานที่ 9.2

เรื่อง กระบวนการซักเสื้อผ้า

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

คำนี้จะ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมกันน้อมกระบวนการซักเสื้อผ้าตามขั้นตอน
ที่ได้เรียนมา

ขั้นตอนที่1.....

ขั้นตอนที่2.....

ขั้นตอนที่3.....

ขั้นตอนที่4.....

ขั้นตอนที่5.....

ขั้นตอนที่6.....

ขั้นตอนที่7.....

ใบงานที่ 9.3

เรื่อง เครื่องมืออุปกรณ์ในการทำความสะอาดเด็กผ้า

ชื่อกลุ่ม..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เขียนชื่ออุปกรณ์และวิธีใช้พร้อมทั้งวิธีการดูแลรักษาของอุปกรณ์ทำความสะอาดเด็กผ้าจำนวน 3 ชื่อ แล้วบันทึกผลลงในตาราง

ชื่ออุปกรณ์	วิธีใช้	วิธีดูแลรักษา
1.
2.
3.

ในความรู้ นิทาน “ชุดวิเศษของฉัน”

ผึ้นผ้าขาวขาว

ก็ ก็ ก็ ก็ ก็ ก็

เสียงของมันดัง

ลาล่าล่า โลโลโล

ฉันชอบเดินเล่นในทุ่งดอกไม้

เอี๊ะ ! ชุดของฉัน กล้ายเป็นลายดอกไม้

ลาล่าล่า โลโลโล

อา.....ผนคลงมา

เอี๊ะ ! ชุดของฉัน กล้ายเป็นลายน้ำฝน

ลาล่าล่า โลโลโล

ดอกหญ้าในทุ่ง หอมฟุ่งซึ่นใจ

เอี๊ะ ! ชุดของฉัน กล้ายเป็นลายดอกหญ้า

ลาล่าล่า โลโลโล

โอ๊ะ โอ ! นกบินมาจิกดอกหญ้า

เอี๊ะ ! ชุดของฉัน กล้ายเป็นลายนก

โอ๊ะ โอ ! กันบินได้.... กันบินได้.....

ชุดลายสีรุ้ง สวยงาม สวยงาม

ชุดลายห้องฟ่ายางเย็น

สวัสดี ดวงตะวัน

ลาล่าล่า โลโลโล

ลาล่าล่า โลโลโล

ถอยล่องลงมา

จักรเย็บผ้าไกร

ก็ ก็ ก็ ก็ ก็ ก็

สวยงาม สวยงาม

ชุดลายดอกไม้

ชุดลายน้ำฝน

ชุดลายน้ำฝน

ชุดลายดอกหญ้า

เห็นแล้วสวยงาม

อ้าว ! ชุดของฉัน

ชุดสวยงามของฉัน

ลาล่าล่า โลโลโล.....

จากฝากฟ้าไกด์

ใช้เบื้องชุดฉัน

เสร็จแล้ว เสร็จแล้ว

สวยงาม สวยงาม

สวยงาม สวยงาม

สวยงาม สวยงาม

สวยงาม สวยงาม

ฉันรู้สึกง่วงแล้วซี

กล้ายเป็นลายดวงดาวไปแล้ว

วิเศษจังเลย

เรื่องและภาพ: คายา โภษ นิชินากิ

แปล: พรอนงค์ นิยมคำ

เอกสารอ้างอิง

คายา โภกะ นิชิตาภิ. (2545). ชุดวิเศษของฉัน (พรอนงค์ นิยมคำ, แปล). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ วัดดาว.

ปรีyanุช สาระนรมณี. (2549). การพัฒนา กิจกรรมในหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุณภูบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิทยาเขตปราสาทเมืองส่าน.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2550). เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิด การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีป่ากร วิทยาเขตพระราชวังสวนจันทร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545 ก). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545–2559). กรุงเทพฯ: พริกหวาน กราฟฟิค.

_____. (2545 ข). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบ พ.ศ. 2550-2554. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2551). มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่ 2 (พ.ศ. 2549 - 2553). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำเริง บุญเรืองรัตน์. (2544). “การวัดจริยธรรม” ใน การวัดและประเมินผลด้านคุณธรรมจริยธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2547 ก). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์

_____. (2547 ข). 20 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม: การเรียนรู้โดยการสำรวจหาความรู้ด้วยตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์

พระเมธีธรรมกรรณ. (2534). “ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมจริยศาสตร์และจริยศึกษา” ใน ความรู้คู่คุณธรรม : รวมบทความเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมและการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระธรรมปีฎก (ป.อ.ปุญโต). (2540). การพัฒนาจริยธรรม. กรุงเทพฯ: นุดนิพุทธธรรม.

มาลีรัตน์ บุญอนันดบุตร. (2549). การพัฒนาฐานแบบการจัดการเรียนรู้จริยธรรมแบบ MCCP สำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสต์วิทัศน์ ประสารมิตร.

Bloom, B. S. (1979). *Taxonomy of Educational Objective : The Classification of Educational Goals. Handbook 1 cognitive Domain.* (2 nd ed.). London: Longman Group.

Kohlberg, L. (1969). The cognitive – development approach to socialization. In D.A. Goslin (Ed.), *Handbook of socialization theory and research.* Chicago: Rand McNally.